CITIȚI „DREPTATEA", TRIBUNĂ DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA COMUNISMULUI !

Director
PAUL LĂZĂRESCU

Redacția și Administrația
Calea Victoriei, Nr. 133, et. 2
Sector 1, cod 70179
B.C.R.S.M.B.
4510.50.11.06
Telefon : 50.41.25.
Telefax : 50.64.44

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC — CREȘTIN ȘI DEMOCRAT

ANUL XXIII
(Seria a IV-a nr. 424)
4 pagini — 5 lei
MIERCURI
7 august 1991

Apel către Comunitatea Economică Europeană

România se află într-o profundă criză economică, politică, socială și morală care riscă să o prăbușească din nou în rîndul țărilor cu regim totalitar.

Partidele mai jos semnatare, unite în dorința de a scoate țara din această criză și de a da un curs favorabil politicii de destindere și cooperare, promovată de țările Europei occidentale, fac prezentul apel către Comunitatea Economică Europeană, prin care solicită elaborarea unui plan de asistență economică, în vederea dezvoltării proprietății țărănești private din România.

România realizează o mare parte din venitul național din sectorul agricol și dispune de condiții naturale prielnice pentru o agricultură intensivă și rentabilă. Cei 45 de ani de dictatură comunistă au distrus țărănimea proprietară de pămînt. Noua conducere a României a elaborat și votat o lege nesatisfăcătoare a fondului funciar care stînjenește reînnerea țăranilor în drepturile lor firești de proprietari de pămînt.

Lipsa de utilaje agricole și de credite din partea statului constituie principala frînă în realizarea privatizării. Puterea politică urmărește prin presiuni administrative constituirea unor asociații de tip comunist, favorizate de stat, în loc să promoveze prin măsuri eficiente considerarea proprietății private.

În această situație, supunem atenției Comunității Economice Europene starea dramatică a țărănimii noastre, care se vede împinsă conjunctural spre organizații cu caracter agricol care tind la o nouă colectivizare a agriculturii.

Credem că restaurarea proprietăților agricole private ale țăranului român constituie condiția obligatorie a dezvoltării unei democrații prospere și stabile. România poate intra în circuitul economic european numai dacă se emancipează de sub controlul statului asupra mijloacelor de producție în agricultură și industrie.

În aceste condiții, partidele politice semnatare ale acestui apel oferă garantarea morală a ajutorului pe care Comunitatea Europeană poate să-l acorde țăranilor români și se obligă să constituie structuri locale de gestionare corectă a acestui ajutor — sub controlul Comunității Economice Europene — ajutor care trebuie ferit de eventuala deturnare a organelor puterii actuale.

Dorim o Românie prosperă, respectată de vecini ca o parteneră de încredere, decisă să se înscrie în toate formele de integrare europeană.

În țara noastră există condiții pentru reprofilarea industriei în scopul satisfacerii necesităților unei agriculturi și zootehnii moderne la îndemîna micilor producători individuali. Actuala politică agricolă a statului român este însă ostilă țăranilor cu gospodării individuale.

De aceea solicităm ca această carență să fie suplinită printr-un ajutor în utilaje agricole corespunzătoare de tip modern, livrate în cantități suficiente și în condiții de plată acceptabile, pe credite de lungă durată.

Întrucît partidele semnatare sînt lipsite deocamdată de instrumentele de influențare a politicii agricole a statului, credem că este momentul ca țările dezvoltate din Europa să acorde un ajutor celei mai defavorizate și mai sărace păturii sociale din Europa, care este țărănimea română, pentru a-și putea consolida proprietatea privată.

Ne exprimăm speranța că apelul nostru va avea ecoul dorit.

PARTIDUL NAȚIONAL ȚĂRĂNESC — CREȘTIN ȘI DEMOCRAT

PARTIDUL ALIANȚA CIVICĂ

Către Guvernele țărilor occidentale

În urma revoltei populare care a dărîmat comunismul, care a costat multe vieți omenești, România a intrat, din cauza greșelilor grave ale guvernanților ei, într-o criză profundă, morală, socială, economică și politică pe plan intern și s-a omenit izolată de lumea civilizată pe plan extern, pre deosebire de celelalte țări, care au răsturnat regimul comunist, țara noastră are parte de un tratament diferențiat.

Rugăm guvernele occidentale să reconsidere acest tratament, care face distincție între țările fostului bloc sovietic și România.

Izolarea României a adus și aduce mari suferințe poporului român și amenințată cu totala sa pauperizare. România este o țară europeană. Istoria tragică a aranjamentelor postbelice și cei 45 de ani de dcitatură comunistă au determinat situația catastrofală în care se găsește.

Apelăm la Guvernul țării Dvs. solicitîndu-l să întreprindă o politică generoasă față de România, inițiind o deschidere politică, diplomatică și economică în interesul țării noastre. Cerem ca România să fie inclusă în noua așezare politică europeană. Greșelile actualului guvern aparțin acestuia și nu pot fi reproșate poporului român. Poporul român atît de greu încercat nu trebuie să sufere de pe urma măsurilor restrictive determinate de erorile actualului guvern.

Semnatarii acestui apel vor sprijini ferm toate inițiativele menite să ajute România.

În numele Partidului Național Țărănesc-Creștin și Democrat, dl. CORNELIU COPOSU
În numele Partidului Alianței Civice NICOLAE MANOLESCU

Miting PNȚ-CD la Constanța

Simbătă, 10 august, orle 16,30 în Sala Sporturilor din Constanța are loc întîlnirea conducerii partidului nostru cu locuitorii județului Constanța.

Va lua cuvîntul domnul președinte al Partidului Național Țărănesc Creștin și Democrat, Corneliu Coposu și alți membri din conducerea partidului.

Frică și speranță în nordul Moldovei

Una din tezele Șefului propagandei naziste (Goebels) susținea că dacă repeți întruna o minciună ea va fi confundată cu un adevăr. Expertii oficiali în problemele dezinformării și manipulării mulțimilor lucrează pentru actualul regim cu un zel aproape diabolic. Metodele lor „prind" acolo unde oamenii au un spirit gregar deosebit de dezvoltat. Profitîndu-se de încrederea și răbdarea cetățenilor, lăsîndu-i să-și imagineze cele mai mari prăpăstii, obligîndu-i să rămînă egoiști, actualii conducători speră să-și facă mendrele la nesfîrșit.

În Suceava oamenii se tem. Le este frică să vorbească. Spun că este bine. Fiecare se descurcă cum poate. Se bucură cînd vine mașina cu butelii, strîng cureaua și înghit tacticos o bucățică de cașcaval. La prețul de 190 lei kg se găsește în magazine. Sînt și rosii (60 lei kg), ardei (80 lei kg) sau vinete (100 lei kg). Carne... din beisug. Prețul este însă bariera care stă în fața fericirii celor de aici.

Cinci infirmi cerșetori în curtea unei biserici se uită curioși la o bancnotă de 500 lei. „Îți dau 5 vechi pe ea" (spune unul dintre ei). Stăpînul o bagă repede în sin. Este a lui și nu o dă. Poate să-și cumpere 1 kg de suncă...

Cel care vinde „România Mare" împarte și cererea de înscriere în partidul lui Vadim gata ștampilată. PSM-ul își trimite emisarii din casă în casă oferindu-se să scutească de cotizație pe cei care semnează adeziunea. Centrul orașului este un bazar. Polonezii și rușii vînd de la zahăr, cafea și anticoncepționale pînă la coase sau fludor. Grija celor de aici este deosebit de mare pentru soarta Ardealului. Ei știu că ungurii nu fac altceva decît se pregătesc de război. Nemulțumiții se adună în colțul străzii Ștefan cel Mare și fac politică. Se știe aici cum că muncitorii de la București au toți salarii de peste 10 000 lei !

Simbătă, 3 august, a avut loc în sala Casei de cultură o adunare a PNȚ-CD. Deși a plouat torențial oamenii au venit. Doi lideri țărăniști au explicat ce se întîmplă acum în țară. Stupoare generală. Cum, nu-i este frică d-lui Ioan Lup să afirme că președintele Iliescu minte ? Guvernul a dus țara de rîpă, simțim și noi, dar... cum să spunem ? Avem familii, avem copii. Coposu a stat mai bine de 17 ani în pușcărie, deci nu a fost la Paris ? PNȚ-ul s-a format în 1926. Atunci cine a împușcat țăranii în 1907? Reforma agrară din 1945 a fost elaborată încă din 1942 de partidul lui Iuliu Maniu. Care va să zică, comuniștii s-au folosit de ea să ne dea o bucățică de pămînt. Și apoi... Regele Mihai a abdicat fiind șantajat cu executarea a 1 000 de studenți ? Bună dimineața, dragi suceveni !

PNȚ-CD a elaborat un proiect de Constituție, un proiect al Legii funciare, și o altă alternativă pentru privatizare. Și noi care credeam că în democrația de azi putem avea încredere în mediile de informare oficiale. De ce nu ni s-a spus și nouă cum stau lucrurile ?

Încet, teama a dispărut în rîndul celor adunați în sală. Speranța că există și o altă cale pentru „tranziție", posibilitatea ca cineva să înțeleagă într-adevăr că aici sînt oameni și nu robi, a început să prindă contur. „Dacă nu ne trezim în acest ceas vom rămîne pierduți. Păstrîndu-ne poziția lasă a frîciii vom fi un popor fără viitor !" (Ioan Lup). La această afirmație oamenii s-au ridicat în picioare și au aplaudat. Pare banal, dar oamenii par a fi înțeles că numai prin

CLAUDIU DOLTU

(Continuare în pag. a 2-a)

TELEX „DREPTATEA"

?!?

Guvernul României este uimit și totodată dezolat, în legătură cu recrudescența antisemitismului și a animozităților interetnice care s-ar manifesta în țara noastră. Fenomenele semnalate, se mai arată în același comunicat, sînt cazuri publicistice izolate. Toate instituțiile democratice au condamnat astfel de manifestări, de cîte ori ele și-au făcut apariția. Subiectele „România Mare", „Europa" și „Phoenix" de Oradea sînt necunoscute demnitarilor din aparatul nostru executiv. Ce-i drept, astfel de publicații nu se difuzează pe coridoarele sediului din Piața Victoriei, așa cum se întîmplă la sala Omnia sau în Dealul Mitropoliei.

ASPIRAȚII

Uniunea Juriștilor Democrați din România, ne-a declarat dl. Bogdan Ionescu, secretar general, dorește să înființeze o Școală independentă pentru specializarea magistraților, în a cărei îndrumare să fie implicată direct. De asemenea, uniunea își exprimă disponibilitatea de a contribui la elaborarea unor legi moderne, pentru protejarea patrimoniului cultural național și pentru ocrotirea dreptului de autor, inclusiv prin organizarea unui Birou Național al Dreptului de Autor.

AMÂNUNT

Senatul României, în cadrul dezbaterilor asupra proiectului Legii privatizării societăților comerciale, a adoptat un amendament la articolul 66 cu numai 39 de voturi pentru, 27 împotrivă și 5 abțineri. Numărul total al senatorilor este de 119.

NEDUMERIRE

În cursul ultimei vizite pe care primul ministru a efectuat-o în Franța a fost făcută declarația : „Trebuie spus că nu numai Franța ne ajută. Putem spune că țările europene din Grupul celor șapte au o poziție de susținere a României, de nediferențiere, în nici un fel, în raport cu celelalte țări din Europa centrală și de est, și această veste ne bucură foarte mult". Din alte declarații ale oficialităților române, de exemplu ale d-lor Mugur Isărescu sau Eugen Dijmărescu reiese cu totul altfel... În acest caz, ce să mai înțelegem ?!

CARTĂ

Din inițiativa primului ministru a fost inițiată elaborarea unei Carte Albe a victimelor totalitarismului, începînd cu anul 1945. De ea se va ocupa un grup constituit pe lîngă Departamentul Informațiilor. Totodată premierul Roman dorește să se ridice un „Memorial al celor care au suferit și înfruntat cu mult curaj, adeseori cu prețul vieții, opresiunea comunistă". Și aceasta, în timp ce țara este condusă de un fost opresor comunist și de un partid majoritar, alcătuit în general din exponenți ai fostului regim... Nici nu este de mirare faptul că tot mai multe instituții contestă, ba chiar se opun acestei inițiative, care are la bază un meschin interes propagandistic.

DREPT

Convenția cu privire la drepturile copilului, articolul 23/2 : „Statele semnatare recunosc dreptul copilului handicapat de a beneficia de îngrijiri speciale și vor asigura și încuraja, în măsura resurselor disponibile, pentru copilul care îndeplinește condițiile prevăzute și pentru cei care îl au în grijă, extinderea asistenței pentru care se face cererea, asistență adecvată condiției copilului și situației părinților sau a celor care îngrijesc copilul."

„CONFLICTUL DE MUNCĂ DE LA DREPTATEA"

De cîteva zile, ziare independente și mai puțin independente se ocupă — printre altele — și de „conflictul de muncă" existent în redacția ziarului nostru. Mulțumim celor ce par interesați în a ne da o mînă de ajutor ! Am fi fost și mai satisfăcuți dacă acest sprijin ar fi venit într-adevăr atunci cînd redacția era în suferință. Desigur, proverbul „nu iese fum fără foc" este aplicabil situației existente, cum tot atît de actual este și proverbul „rufele murdare se spală în familie". Cum se pare că și alții doresc să participe la o asemenea treabă gospodărească, încercăm să-i ajutăm a-i face a înțelege — dacă pot — obiectiv situația. Mai ales că și aceste colective care se doresc a fi parte la necazurile noastre au trecut și ele prin momente asemănătoare. Noi le-am înțeles atunci, socotind că ei pot cel mai bine să-și rezolve, cu forțe proprii, frămîntările.

Pentru a cunoaște mai bine durerile „Dreptății", este bine de știut că, de la reapariție — 5 februarie 1990 — ziarul a plecat la drum cu oameni de diferite profesii, ce nu aveau nimic comun cu gazetăria, și care și-au oferit serviciile. Pe parcurs, unii au dovedit reale aptitudini pentru meseria nou aleasă, alții însă s-au adaptat mai greu, cîtiva clacînd.

Un asemenea colectiv eterogen nu este ușor de condus și îndrumat.

Răbdarea și sfaturile conducerii partidului și a ziarului nu au găsit ecou, în egală măsură, în rîndul celor încadrați pentru a relata obiectiv fapte și întîmplări, de a analiza profund și de pe pozițiile programelor P.N.Ț.-C.D. situația existentă în România.

Ca urmare tocmai a înțelegerii diferențiate a rolului „Dreptății" au apărut o serie de articole de valoare îndoielnică, verificate sumar, în care se incriminau oameni și fapte departe de realitatea cotidiană. „Războiul" pe care conducerea ziarului l-a declarat publicării unor asemenea articole a fost considerat de o parte a colectivului drept „cenzură". Cu toată „instituirea ei" au mai văzut lumina tiparului o mulțime de note, știri și articole la care am fost obligați să dăm dreptul la replică celor care pe bună dreptate, au considerat că am stîrbit din prestigiul lor sau al instituțiilor pe care le reprezentau.

Cei însărcinați cu „bunul de tipar" de la „Dreptatea" au fost puși, de nenumărate ori în situația de a respinge insistențele și presiunile la care erau supuși de autori ca Șerban Popa sau Lucian Tudorancea, ce prezentau spre publicare articole cu caracter șovin sau în contradicție cu politica partidului nostru în domeniul privatizării. În același timp, subiecte ce într-adevăr erau așteptate și de partid, dar și de cititori, erau trecute sub tăcere sau ultate cu desăvîrșire. Agresiunea repetată împotriva unui membru al P.N.Ț.-C.D. a fost „îngropată" de Lucian Tudorancea, același care, chemat pentru a scrie o serie de anchete asupra modului în care se face împărțirea pămîntului în comune din județul Dolj, trece cu nepăsare peste strigătul de ajutor al unor oameni cinstiți și nevoiași, făcînd „uitat" subiectul !

Cum ar fi privit membrii partidului nostru și cititorii interviul propus spre publicare de dl. Șerban Popa cu cpt. de rg. I Radu Nicolae, avînd exact aceeași tentă naționalist-șovină cu cel apărut în „Europa" ? Dar publicarea unui interviu cu dl. Cojocaru, adeptul unei privatizări populiste, cum ar fi fost receptat de membrii P.N.Ț.-C.D., care cunosc foarte bine faptul că partidul nostru are un program ce se deosebește fundamental ? Dar faptul că Șerban Popa sare în ajutorul I.A.S.-urilor, acestor forme mamut care au înglobat pămîntul țăranilor, transformîndu-l în mari întinderi... neproductive ?

Și apoi acești foști colegi au considerat că este normal să facă parte din conducerea unor publicații ostile punctelor de vedere ale P.N.Ț.-C.D. Argumentul că „National" este o publicație sindicală, iar că „Dreptatea nouă" a apărut la 30 iulie, deci la o zi de la scoaterea dl. Tudoricicea din mijlocul colectivului nostru redacțional, sînt de-a dreptul puerile. O redacție nu se înființă într-o zi și în aceeași zi își scoate și un ziar ! Să fim serioși !

DREPTATEA

(Continuare în pag. a 2-a)

Ruleta parlamentului s-a închis !

Doamnelor și Domnilor ! Jocurile au fost făcute. Rien va plus !

Prima sesiune parlamentară s-a terminat. Partidul fesenist a pus mîna pe întreaga putere politică. El și-a creat totodată și cadrul legal necesar pentru preluarea puterii economice și, deci, legislative.

Sub masca celei mai perfecte democrații se ascunde însă propaganda cea mai deșănțată și odioasă. În ciuda faptului că șeful partidului de guvernămînt a anunțat, mai întîi, la Paris, că Parlamentul României este unul din cele mai moderne și mai active — el a uitat să spună că este parlamentul cel mai totalitarist, ca un făt nou-născut al Marii Adunări Naționale a lui Ceaușescu. Numai astfel domnia sa are toate motivele, subiective, să radieze de mulțumire, importanță și fericire. El i-a felicitat pe parlamentarii majoritari, pentru bună credință și spirit de solidaritate, ceea ce se traduce pentru rolul de umplutură, de figuranți plătiți cu sume și privilegii grase, pentru ridicarea de mîini. De la mașina de vot fesenistă la mașina de aplaudat, genialitatea conducătorului nu e decît un foarte scurt pas. Căci asta este, în fond, majoritatea parlamentară fesenistă : o mașină de vot !

Optimismul primului ministru s-a manifestat într-un mod plenar, în maniera caracteristică. Și-ntr-adevăr, succesul partidului de guvernămînt este deplin. O perioadă din viața României post-revoluționare s-a încheiat. Cu o majoritate simplă, Legea privatizării societăților comerciale a fost votată. Cele cinci organisme de privatizare vor fi numite de Guvern. Numirea lor printr-un referendum ar fi prea birocratică, în schimb birocrația urîtă din interiorul acestora nu mai contează. Prost să fii !

După vacanță, totul va fi în regulă pentru ei. Cu forțe proaspete, securitatea, rămasă în cadrul aceluiași sistem, cu aceeași structură, etatizant-comunistă, va duce programul impus cu forța al F.S.N.-ului la îndeplinire. Desigur, cu metode ușor evoluate față de perioada lui Ceaușescu. Din moment ce se pune numai problema tehnică a realizării reformei, se înțelege că aceasta va fi realizată tot în forță, așa cum s-a creat și cadrul ei legal.

Dl. prim-ministru a spus în repetate rînduri, și pînă acum, că el se simte foarte bine în „țara asta". Și cum nu s-ar simți într-o țară care îi lasă la discreție puterea întreagă ? Într-o țară cu atîți oameni atît de naivi (pentru a evita odiosul termen brucanian !) încît îl lasă, mereu și mereu, să își facă de cap, fără să aibă nici cea mai mică reacție de împotrivire, în afara plecării din țară. Vrea poporul român să îl lase pe dl. prim-ministru singur în România, ca să stingă lumina la plecare ?

Căci victoria fesenistă este atît de evidentă, încît țara, lovită, la vest de cutremur, la est de inundații, se surpă în interior în sine, subminată de mizerie, foamete și șomaj, criminalitate și alte tare caracteristice oricărei epoci de decădere. În timp ce parlamen-

MATEI ALBASTRU

(Continuare în pag. a 2-a)

Eliberați criminalii !

Multe originalități ne-a oferit „democrația" instaurată la 20 mai 1990. Am văzut pe plelea noastră cum a fost „eliberată" Piața Universității, am asistat, neputincioși, la distrugerea sediilor partidului nostru, ca apoi să se comunice oficial că cei ce s-au ocupat de acele „operații" am fost tot noi pentru a... discredita puterea. Am aflat că am avut droguri, cantine, farmacii, pentru ca după aceea să nu fim despăgubiți pentru distrugerea lor, am găsit buletine de vot acordate PNȚ-CD îngropate la Berevoești, dar ni s-a spus că noi le-am ascuns. Am fost acuzați că ne vindem țara, pentru ca astăzi ea, puterea, să o vîndă fără a clipi. Ni s-a spus că noi n-am mîncat salam cu soia, uitîndu-se că noi eram în închisori, iar „ei" mîncau salam de Sibiu ! Am fost și legionari și destabilizatori și huligani, am atacat sediul guvernamentale, am incendiat mașini, am folosit arme de foc pentru ca, atunci cînd faptele trebuiau a fi dovedite — în instanță — să se renunțe „elegant" la aceste capete de afiș. Am fost și naționaliști și șovini, dar din nefericire pentru putere prea s-au afișat „alții" în această postură și rezultatul îl cunoaștem ! E drept, n-am fost încă acuzați de calamitățile din Moldova și de cutremurele din Timiș, dar, se apropie ele, alegerile locale...

Și ca să nu ne depărtăm de originalitățile puterii actuale, constatăm cu mîhnire, dar nici cu surprindere, atacuri împotriva partidului și a celor ce-l slujesc cu credință de zeci și zeci de ani, din „năuntru", cu sprijinul neprecupețit al unor „cadre" ce s-au școlit mulți ani în unele sedii cu „tradiții revoluționare". Ce surprinde este ajutorul acordat acestora de către unii colegi ce au avut și ei cîndva de suferit datorită unor „infiltrați".

Că aceste atacuri încep să fie din ce în ce mai dese nu reprezintă pentru noi un secret. Se apropie doar alegerile locale. Iar PNȚ-CD, pe bună dreptate, a fost numit ca cel mai intransigent partid față de comunism și noile sale măști !

Desigur, sîntem obișnuiți să fim calomniați, acuzați, agresați, arestați de cei ce se numesc astăzi membri ai partidului majoritar. Dar cum poate fi înțeleasă cererea unui membru marcant al lor de a fi grațiați toți cei ce au făcut parte cîndva din organele de represiune comunistă, în frunte cu Iulian Vlad ? Dacă o cerere a fost făcută de Ilie Verdeț, dacă un grup de foști activiști lansează președintelui Iliescu o cerere cu conținut identic, mai că ești dispus să înțelegi. Dar cînd un om care spune că a suferit în perioada totalitarist-

B. MIHAI

(Continuare în pag. a 2-a)

Nenorocirea de lîngă noi

PE EI CINE-I AJUTĂ ?

Nu trebuie să mergi pînă în Moldova. E suficient să urci în elegantul maxi-taxi IVECO purtînd numărul 504 și să cobori la capăt, Adică în fața primăriei din comuna Pantelimon. Întrebi de primar și afli că nu-i. Mergi vreo sută de metri și intri în curtea unei clădiri ce pare părăsită. Îți ies în întîmpinare cîțiva oameni nervoși. Le spui că ești de la ziar și te-ntreabă de la care. Le spui și asta. Aproape te trag spre sălile de clasă în care locuiesc acum. Geamuri sparte, acoperite cu cartoane. Bănci puse unele peste altele. Hărți, dulapuri cu cărți mucezite. Pereți crăpați pe porțiuni mari. Întuneric. Saltele așezate pe podea. Paturi în care dorm bătrîni resemnați sau copii. Unii foarte mici. Tuse, înjurături, plînsete. Instalații electrice improvizate. Purici. Covoare întinse la uscat în curtea școlii. Lipsă de apă, începînd cu orele 18,00. Și din nou : nervi, înjurături, plînsete, lamentații, amenințări cu blocarea șoselei.

ALEXANDRU GANEA
Foto : G. MARIN

(Continuare în pag. a 2-a)

www.ipcdl.ro

O PROVOCARE – PROPUNERE

Sub ce auspicii începe anul școlar ? (Neo)comuniste, de bună seamă ! Se putea altcumva ? După ce bolșevizarea învățământului, „legiferată" în 1948 a întrerupt cursul firesc al istoriei învățământului românesc, școala națională a fost brutal deturnată de la adevărata ei vocație, decimată de nenumărați profesori învățători-elevi de valoare și de caracter și constrînsă să impună sistematic tineretului — alături de alte instituții și mijloace — o învățătură străină națiunii noastre, care-i pîngărea sufletul și-i năclăia în mare parte mintea. Și cum altfel cînd astăzi structurile comuniste, mentalitățile și moravurile, reglementările, „cadrele" de conducere (promovate îndeosebi din foști secretari de partid, politruci, exdirectori și exinspectori, potențiali informatori ai securității) au rămas — cu rare dar onorante excepții — aproape intacte ?

Ca atare, oricît de optimiști am dori să părem la debutul stagiunii școlare, nu întrevedem deocamdată perspective de lumină în evoluția învățămîntului.

Iată pentru ce, spre a putea asigura progresul real al școlii și a opune rezistență eficace valului de neocomunizare, dascăli, elevi, părinți, **trebuie să fim și să rămînem uniți !** Este provocarea-propunere pe care o adresăm viitorului ! E rațiunea supraviețuirii comune ! Numai așa vom reuși să determinăm revigorarea și însănătoșirea vieții școlare pe coordonatele unei tradiții antebelice de mare strălucire. Atîta vreme cît școlile sînt în continuare sfîșiate și tinerii ies fără o consistență sufletească, doar îngrămădiți fără noimă de un discutabil material „cognitiv", cuvine-se **să facem școală în afara școlii oficiale.**

Adevărat este că peștele de la coadă se curăță, dar se-mpute de la cap ! Și nu-i vina noastră că timp de aproape 47 de ani s-au perindat în clădirea de pe strada Berthelot miniștri, directori, inspectori generali etc. insignifianți, fără prestanța și calitatea necesară unor asemenea funcții de importanță națională (eventualele abateri de la regulă se subînțeleg). Pînă după război, bunăoară, am avut miniștri numiți din rîndul unor personalități de mare prestigiu național și european în domeniul culturii și științei : T. Maiorescu, Spiru Haret, dr. C. Angelescu, Petre Andrei, Traian Brăileanu, I. Petrovici. Nici un nume de incontestabilă valoare culturală, științifică, morală, nu poate fi menționat după „eliberare", în afară de M. Șora, în 1990, cîteva luni.

De aceea, **din prima zi**, dincolo de directive, dispoziții și hotărîri pagine, să respectăm specificul sufletului românesc, și, anihilînd lupta dusă pentru alungarea lui Dumnezeu din școală, să oficiem peste tot **serviciul religios la redeschiderea cursurilor.** Dacă sub regim dictatorial școala începea prin grăbita și forțata încolonare a elevilor și cadrelor didactice pentru săptămîni întregi și chiar luni de zile de „campanie agricolă" — unde în condiții mizerabile aceștia erau dați, în postură de sclavi pe mîna unor vătafi roșii, șefi de fermă, de echipe, brigadieri și instructori peceristi — de astă dată solemnitatea de inaugurare să devină, printr-un gest nelemănator și înțelept, cea mai frumoasă sărbătoare a școlii, o binecuvîntare a începutului unei munci nobile și creatoare.

Nimeni și nimic să nu ne poată opri de **a reintroduce în școală spiritul creștin**, în timpurile dureroase pe care le trăim, **fără și împotriva** adepților satanei. Să cultivăm implicit printre copii și adolescenți un curent de religiozitate, pe măsura sensibilității lor moderne. Ca parte organică din sufletul lor, nu prin pisălogeală dogmatică, moralizatoare, didacticistă, ci cu ajutorul virtuților și al exemplului viu, pretabil oricărui obiect, pilduitor. Iar ceea ce e o imposibilitate în școală, preotul la biserică și familia scasă să se ingrijească nesovăielnic de educația religioasă a elevilor. De ce să suplinim și să completăm în afara școlii, prin lecții suplimentare, pregătirea la matematică, fizică, chimie, română, și nu și la ceea ce reprezintă unul din suporturile cele mai puternice ale vieții moral-spirituale, sursă fundamentală a culturii dintotdeauna ? Paul Janet, avertiza că „în opera de perfecționare, copilul nu este numai **obiect**, ci și **instrument** de perfecționare al celor care-l înconjoară" !

Eticheta „învățămîntului laic și apolitic" vrea să mascheze perfid o atitudine extrem de periculoasă : colaborarea stăpînirii cu religia lui antihrist și cu ideologia secerei și ciocanului, prin conținutul științei și culturii vehiculate în învățămînt. Cine are dreptul să-ți interzică să-l demagogi pe satana ? Dacă repudiezi atentatele la libertatea și la drepturile fundamentale ale omului înseamnă că faci politică ?!? De unde această optică diabolică ? Parcă am mai auzit-o cîndva !!!

Or fi ele **programele/manualele** didactice „obligatorii", dar — să ne înțelegem limpede — ele au **caracter orientativ**, nedogmatic, presupunînd indispensabile intervenții, din partea practicienilor educației, și în sensul descongestionării, al purificării lor de aspectele marxiste persistente încă. În pofida unui manual depășit, prost, profesorul cu bună chibzuială asigură o instruire științifică și culturală corectă și o **educație în spiritul democrației și al umanismului.** Peste capul diverșilor „supraveghetori".

Modernizarea metodelor de lucru nu mai trebuie lăsată să fie un scop în sine, un simptom al modei pedagogice ce preface școlărimea în jalnici „cobai" pentru năstrușnice „experimente", bune doar la inspecții birocratice și la obținerea de grade didactice. Să nu ne lăsăm timorați de snobi și ispitiți de vedetism pedagogic : productive rămîn și metodele clasice, tradiționale, ca modalități naturale, sănătoase, dacă sînt minuțios în chip creator.

Publicistica școlară și pedagogică e barometrul cel mai sensibil, fișa de temperatură a activităților didactice și extradidactice. Cu condiția ca aceasta să fie realmente liberă și dezbărată de reflexele (și ifosele) și iscălițurile comuniste compromise. Ceea ce val ! nu e cazul cu actualele „organe" și „oficioase" „independente" (sic !). Vorba manului, „să punem mîna la mînă" pentru **editarea unor autentice tribune ale școlii românești**, pe linia vrednicelor tradiții ale școlarei, a fostelor „Revista generală a învățămîntului", „Școala românească", „Viața și școala", „Voința școlii"... Altfel ne asfixiază mediocritatea culturală ignobilă și bolșevizantă, „demnă" de cele mai „glorioase" vremuri dejistecеaușiste.

A venit timpul ca profesori, părinți, elevi, să înțelegem cît mai lesne aminte că noi în preună avem același aliat și același dușman și că **trădarea noastră, un sunet de clopot pentru cultura românească, a căpătă acuma conotații și mai generale, transformîndu-se într-o trădare a omului.**

Trebuie să spunem răspicat celor ce au umerii apăsați de povara aceloraași misiuni că nu putem învinge trăind în discordie și dezbinare. Noi nu avem timp pentru ură și atîta nevoie de iubire, în lumea școlii !. Și să reamintim memento-ul lui N. Iorga : „Sînt înfringeri care trezesc un neam la viață, după cum sînt și biruințe dintre acelea care-l adorm".

prof. VALERIU C. NEȘTIAN

CITIȚI ȘI RĂSPÎNDIȚI ZIARUL „DREPTATEA"

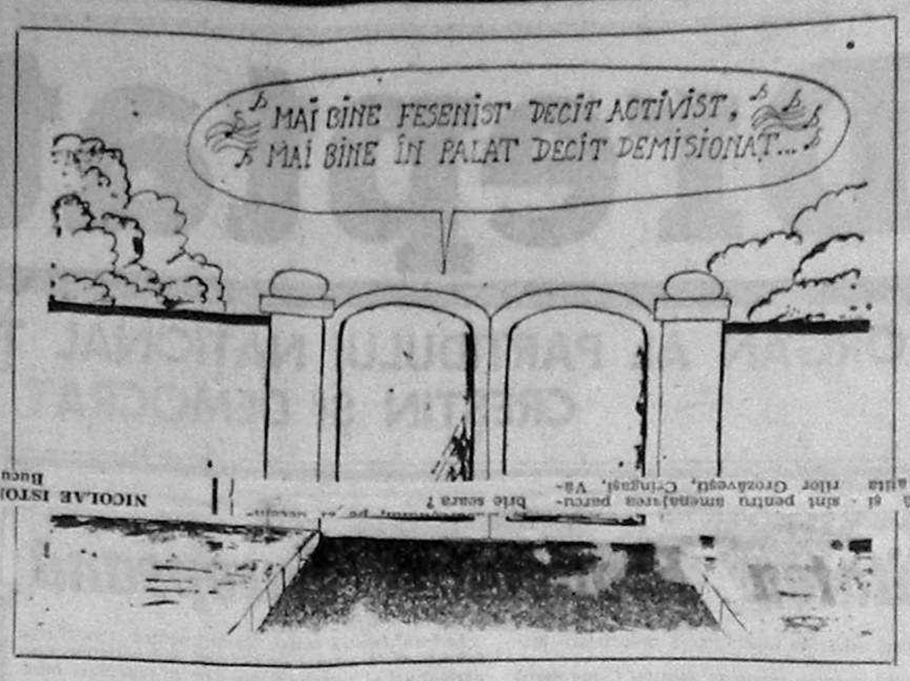

Creștinismul și politica

Concepția creștină cuprinde principii valabile pentru toate domeniile vieții umane, deci și pentru activitatea politică. Fără respectarea lor, nici un asemenea domeniu nu va fi corect orientat, nu va progresa în mod trainic.

Așadar, pentru a ne orienta corect în politică, trebuie să ne raportăm mereu la cerințele doctrinei creștine. Ce pretinde creștinismul ? Să se respecte drepturile fiecăruia și dreptatea. Primul drept este cel la viață. Fiecare are dreptul să se nască, iar apoi să trăiască în mod decent. Prin trai decent se înțelege că atît capul familiei cît și membrii familiei să aibă acces la hrană suficientă, căldură, îmbrăcăminte, locuință civilizată, educație, îngrijirea sănătății și odihnă necesară. Pentru aceasta, capul familiei trebuie să aibă un salariu suficient nevoilor întregii familii, deci și un loc de muncă în care să-l cîștige, iar în cazul extrem în care rămîne temporar fără lucru, prin forța împrejurărilor, i se asigure un ajutor bănesc corespunzător, gratuit și nerambursabil. Creștinismul subliniază deopotrivă datoriile cetățeanului față de stat și datoriile statului față de cetățean. Cetățeanul are datoria să-și cîștige prin muncă harnică existența. „Cine nu muncește, acela nici să nu mănînce !", ne spune învățătura creștină. Dar toți ea spune : „Vrednic este lucrătorul de plata sa". Adică, un lucrător care muncește cinstit și harnic, are dreptul să fie plătit corespunzător, iar cine nu îi dă plata cu care s-a învoit face un păcat strigător la cer.

Creștinismul cere și respectarea dreptății. Cei nedreptățiți au dreptul la restituirea a ceea ce li s-a luat. Astfel, țăranii au dreptul să primească înapoi pămîntul care le-a fost luat forțat prin colectivizare, iar foștii deținuți politici au dreptul să fie recompensați material corespunzător pentru anii petrecuți în detenție. La fel, bisericile greco-catolice luate forțat în anul 1948 trebuie restituite. Exemplele pot continua.

Cînd un anumit sistem politic nu acordă cetățenilor drepturile lor legitime și nu instituționalizează dreptatea, el se abate de la principiile creștine și va merge din greșeală în greșeală, pînă la un final tragic.

Creștinismul mai cere și iubire. Promovarea în viața politică a urii, a violenței, a represiunii nedrepte împinse pînă la crimă, reprezintă o sfidare a iubirii creștine și o negare a rostului autorității politice.

Conducerea politică în sens creștin nu înseamnă dominarea oamenilor, pentru a-i transforma în ființe timorate și depersonalizate, ci îndrumarea și ajutarea lor, stimularea acțiunilor lor bune și descurajarea celor rele. Statul creștin îl ridică pe cetățean, nu îl încovoaie.

Așadar, cînd vrem să ne orientăm politic, să observăm singuri cine ține seama în lucrarea sa politică de cerințele dreptății și ale iubirii creștine și cine le disprețuiește. Fiecare va avea parte de ceea ce va alege.

Prof. dr. ANTON MOISIN

„CONFLICTUL DE MUNCĂ DE LA DREPTATEA"

(Urmare din pag. 1)

Dar în redacția „Dreptății" au existat și numeroase [illegible] de indisciplină : absențe și întîrzieri nemotivate, [illegible] în timpul programului pentru „rezolvări" ale unor [illegible] bleme personale, certuri, chefuri și chiar agresiuni [illegible] der" al unor asemenea atitudini străine oricărui om [illegible] lizat a fost Ilie Costache, om certat cu legea și cu [illegible] sim, delapidator al unor sume însemnate de la [illegible] zații județene, cărora le promitea facilitarea apariției [illegible] publicații. Calomniator de cea mai joasă speță, el [illegible] găsit culcuș, deocamdată, la o publicație pirat care [illegible] tacă nouă" are ca director un fost delincvent [illegible] comun, iar ca [illegible] pe... Ilie Costache și Lu[illegible] dorancea. Acesto[illegible] nume li se adaugă un altul, [illegible] Dragomir, și el fost membru al „Dreptății" care [illegible] mar ca ideal însușirea de bani, indiferent de un[illegible] ce mijloace.

Desigur, cititorul se poate întreba, pe bună [illegible] cum au fost menținuți asemenea oameni — cu s[illegible] invidiat — în cadrul colectivului, dacă se cunoș[illegible] aceste abateri ale lor. Răspunsul este unul singu[illegible] de fermitate a conducerii !

În ultimul timp, datorită scumpirii hîrtiei și [illegible] mării, precum și a micșorării tirajului, ca urmare [illegible] zării „preferențiale" (de altfel ca la toate publicațiile [illegible] și datorită puterii de cumpărare din ce în ce mai scăzu[illegible] a cetățeanului, conducerea partidului, îmoreună cu con[illegible] ducerea ziarului a hotărît reducerea schemei redac[illegible] asta pînă la redresarea economică.

Criteriile după care s-au făcut aceste reduceri — 8 [illegible] număr — au avut la bază competența, greutățile oameni[illegible] lor, dar și asemenea fapte ce trebuiau de mult urmate.

Referitor la afirmația unor confrați că în ultimul timp a scăzut valoarea conținutului ziarului nostru, punînd-[illegible] și pe seama restructurării, le reamintim că în toată a[illegible] ceastă perioadă în redacție AU EXISTAT și cei cărora [illegible] sînt astăzi avocați !

Noi sperăm, dorim și promitem ca de aici înainte [illegible] fie mult mai bine !

Frică și speranță în nordul Moldovei

(Urmare din pag. 1)

voința și atitudinea lor pot să-și schimbe soarta.

Felul cum arată întreaga Moldovă se datorează factorilor de răspundere comuniști. Fie celor vechi, fie celor [illegible] Cotrocenilor nu se vor vedea niciodată satele de pe malul Prutului unde locuitorii folosesc iarna pentru foc tizic. Adică bălegar de vacă modelat sub formă paralelipipedică, pus la soare și uscat. [illegible] imposibil ca mai-mari [illegible] lor noastre să nu cunoască [illegible] tul că majoritatea [illegible] județului Suceava [illegible] de neconcepu pentru [illegible] secolului XX. Pasivitatea [illegible] de aici este exploatată [illegible] trandafiri și false [illegible] Nu au făcut nimic bun [illegible] acum. Suceava este o [illegible] a lipsei de interes a Puterii [illegible] tă de țară. Pe limba „lor" [illegible] dul în care înțeleg „ființa [illegible] de om".

Eliberați criminalii !

(Urmare din pag. 1)

mului-comunist cere ca acești criminali ce se fac răspunzători de uciderea a sute de mii de penetiști, care au contribuit cu întreaga lor suflare la menținerea în stare de arest a unui întreg popor, să fie eliberați, devine de neînțeles. Ce „fenomene" l-au determinat pe acest senator de Buzău să ceară ca aceste fiare cu chip de om să fie puse în libertate ? Corul de la „România Mare", osanalele „Europei", insistențele lui Verdeț etc., sau propriile convingeri politice ? Nu știm ce ecou vor avea aceste apeluri adresate președintelui Iliescu, și el fo[illegible] nomenclaturist. Un lucru e[illegible] sigur : se pregătește eliber[illegible] criminalilor și cu sprijinul [illegible] cu experiența pe care o a[illegible] puterea actuală pregătește [illegible] tinul neocomunist.

Pregătiți-vă de pălăv[illegible] fotoliilor domnilor deputați [illegible] senatori ai FSN. Schimbă[illegible] dumneavoastră i se prezint[illegible] eliberarea, iar locul lor, în [illegible] tele gratiilor, va fi luat de [illegible] ce au luptat, crezînd în d[illegible] mocrație, libertate, demnit[illegible]

Este și acesta un semn [illegible] originalității celor ce au p[illegible] luat puterea sub semnul n[illegible] novat al trandafirului.

Enigme și ipoteze

De ani și ani se tot [illegible] a avut loc la cinematograful Patria) documentarul științific „Calendarul geto-dacic, „NUMERAȚIA", producție a Studioului cinematografic „Alex. Sahia", după scenariul și în regia lui David Reu și sub îndrumarea științifică a acad. prof. Nicolae Teodorescu, astronom Cornelia Cristescu și dr. în științe istorice Alexandru Vulpe. Filmul, o realizare corectă, îngrijită, folosind mijloacele specifice documentarului științific, prezintă o îndrăzneață ipoteză a profesorului Constantin Bejgu despre cunoștințele matematico-astronomice ale străbunilor, care au lăsat dovezi peremptorii despre măsurarea timpului cu mijloacele răbojului — calendar din sanctuare. Marele Sanctuar Circular de la Sarmizegetusa Regia, prin numerația pieselor cuprinse în inelele concentrice și absidă sa centrală, permite socotirea scurgerii timpului cu 13 corecții de 2 zile la fiecare 84 săptămîni, în cicluri de 21 de ani a 364 zile, apropiind astfel timpul calendaristic de cel astronomic cu o precizie superioară calendarului iulian.

Ipoteza, deși argumentată este ilustrată, utilizîndu-se tehnica animației, prin desene sugestive, de efect, lămuritoare. În acest fel, se fac ingenioase legături între preocupările și cunoștințele științifice, în timp și spațiu, dintre sanctuarele geto-dacice de la Pecica (Arad), Dolineanu (Nistru Mijlociu) și Costești sau Sarmizegetusa Regia (Hunedoara). Numerația calendarului geto-dacic se constituie astfel într-un important vestigiu național, care permite descifrarea unor mari enigme ale istoriei culturii și civilizației. În film se enunță numai explicarea împărțirii cercului în 360° și a sistemului de numerație sexagesimal (știute că fiind de origine sumeriană). Această explicare o dă ciclul lunar de măsurare a timpului, format din șase perioade a cîte 60 lunații, observat în Rotonda de la Pecica și regăsit la Costești și Sarmizegetusa Regia în aliniamente rectangulare sau circulare de 6×6 și 6×(6+1) stîlpi.

Îndrăzneața ipoteză științifică este expusă, uneori, prea „savant", punînd adesea în derută spectatorul neavizat. Doar spectatorul inițiat poate să urmărească demonstrația pînă la noțiuni matematico-astronomice pe care vestigiile arheologice ni le comunică. Realizatorii au vrut să spună prea multe într-un timp foarte scurt (10 minute). Astfel se fac și aprecieri, poate întemeiate, despre faptul că numerația geto-dacă oferă și cheia dezlegării enigmelor matematico-astronomice ale Stonehenge-ului mileniului II înainte de Christos și ale marelui Colier de aur de la Simleu Silvaniei, sec. IV după Christos. Ni se relevă aici modalitățile de conservare a unei varietăți fără limită de notare a timpului, căreia numai numerația, ca vestigiu național, îi dă unitate. Explicarea numerației din Micul Sanctuar Circular de la Sarmizegetusa Regia conduce la stabilirea cu aproximație a perioadei de inițiere pentru acest sistem de calendar-răboj, cu 700 ani înainte de Christos. O ipoteză cu adevărat îndrăzneață, care se cere în viitor explicată și studiată datorită seriozității sale științifice.

GRID MODORCEA

Ruleta parlamentului s-a închis !

(Urmare din pag. 1)

tarii fesenești au intrat în vacanță, ocupînd vilele fostei nomenclaturi ceaușiste, ca o nouă nomenclatură ce s-a instalat confortabil, poporului român nu îi mai ajung lacrimile să-și plîngă morții, din revoluție, cutremure și inundații. Nici o perioadă din istoria țării n-a mai fost zguduită de atîtea calamități politico-sociale și naturale. Popoarele din antichitate își lapidau conducătorii care străgeau astfel de calamități asupra țării. În schimb, conducătorii noștri, aidoma lui Ceaușescu, își găsesc în aceasta o scuză. Mai mult, ei sînt atît de cinici, încît se trec în capul listelor de subvenții, în scop de propagandă electorală. Cu cei zece mii de lei, depuși în fondul de ajutorare, de d-nii prezident și prim-ministru, se va cumpăra cîte o luminare de fiecare mort pe care ei și-au clădit „superbele" ascensiuni.

Nici crupierii de la Baden-Baden, de la ruleta unde Dostoievski și-a pierdut averea moștenită de la mătușa sa, nu dau dovadă de mai mult cinism, cînd primesc amanetul pentru ultima fișă cu care candidatul la sinuciderе vrea să-și recupereze o parte din averea pe care a pierdut-o. Așa consider votul pe care-l va obține feseneul în schimbul titlurilor de proprietate. Cam asta mi se pare că este situația poporului român. Popor care a fost exclus, încă o dată, de la ruleta propriului său noroc.

APEL

A.F.D.P.R. solicită filialele să inițieze acțiuni de colectare de bunuri materiale și bani, în vederea ajutorării urgente a sinistraților.

PE EI CINE-I AJUTĂ ?

(Urmare din pag. 1)

Școala, veche, afectată seismos de cutremurele din '77 și '86, este plină. Comnea Gheorghe, Marin Dumitru, Nicola Mihai, Pruncă Marin, Gheorghe Sandu, Todică Nicolae, Stroe Gheorghe sînt numele unor familii care locuiesc aici. În jurul tău se înghesuie toți, spunîndu-și numele, îndemnîndu-te să le notezi, să se știe despre toți, să fie ajutați cumva... Stancu Nicolae are patru copii. Cel mai mare are șase ani, iar cel mai mic — un an și patru luni. **Toți sînt răciți** — zice el — **din cauza curentului. Cei de la primărie mi-au dat o adresă către întreprindere să-mi dea casă cu prioritate. La silozul Titan, unde lucrez, mi s-a spus că numai dacă învie Ceaușescu. Lor le dă mina să facă glume d'astea, dar eu ce să mai fac ?**

Însoțit de cîțiva dintre ei străbați doi-trei kilometri și ajungi în zona în care își aveau gospodăriile. Acolo te așteaptă alții. Sînt 63 de familii în aceeași situație. Fiecare te roagă, te imploră să intri. Să vezi. Să le spui ceva. Casele, aproape toate din chirpici, arată la fel : pereți dărîmați, deplasați sau proptiți în bîrne. Case de oameni necăjiți. Noroi. Vraiște. În unele locuri nivelul apei a depășit o jumătate de metru. Se vede pe pereții care au mai rămas în picioare.

Marin Dumitru are cinci copii. Cel mai mic, de trei ani și jumătate. **Am luptat și cu cît am putut. Am săpat un canal pe cîmp, am făcut dig în curte, degeaba. Noroc că am putut scoate lucrurile din casă. De pe 23 iulie stau pe-afară. Am dormit pe stradă, pe la vecini... De ieri stau la școală. Primarul n-are nici o posibilitate, nu l-a ajutat nimeni. Ne-am dus ieri (30 iulie — n.n.) 60 de oameni cu primarul la Primăria Capitalei. Au spus că se rezolvă, că vine azi la ora 9,00 o comisie. Am așteptat degeaba. Nu le pasă.**

— Stau de trei săptămîni și aștept să se rezolve ceva. Eu sînt văduvă, nu mai am pe nimeni. N-am cerut marea cu sarea, am cerut să mă ajute și pe mine cumva. Singură n-am ce să fac. Am lucrat 30 de ani în fabrică la Titan și am 2 400 lei pensie. Ce pot eu să fac cu banii ăștia ?

Îți notezi numele. Stoian Tudora. E tot ce poți face. Să scrii pînă-ți plesnește capul. Vocile se amestecă, se amplifică.

— Sînt cetățeni în comună care au două locuințe. Și casă și apartament de la stat. Tin apartamentul închis și stau în casă. Sau invers. La noi nu vrea să se uite nimeni. Ni se spune că dacă putem să rezolvăm noi, cu puterile noastre, bine, dacă nu, nimeni n-are cum să ne ajute.

— Mîine, dacă nu se rezolvă, ne luăm copiii și mergem direct la domnul Iliescu și la Petre Roman !

— Și ce credeți c-o să ne facă ei ? O să-ncepă să rîdă la noi și cu asta basta !

— Mai bine ieșim și blocăm șoseaua...

La capătul unei străzi sînt două autocontainere în care dorm copii. Părinții părinților sînt înghesuiți sub șasiu. **S-au rugat la întreprindere să le aducă** — zice cineva — **de o săptămînă dormeau și copiii afară.** În altă parte, o motopompă se chinuie să scoată apă dintr-o curte. Locuiau locuiau acolo doi bătrîni, Gheorghe și Alexandrina Marchedan, 73 și 71 de ani. **De o lună de zile o ducem noi. Nu mai putem.** Bătrîna plînge. Bătrînul își face de lucru la motopompă. Nu peste încă o lună nu vor reuși, în felul acesta să scoată apa.

Ți se face deodată frică. Știi că pe 27 iulie s-a sărbătorit hramul Sfîntului Pantelimon. Și 416 ani de la atestarea comunei. S-au depus coroane de flori la pîrîuașul din fața primăriei. S-a chefuit la Comitatul Lebăda. 300 de persoane. Alese pe sprîncene. S-a asfaltat într-o singură zi un drum de aproape un kilometru. Să nu vadă grupile „oficialitățile" de la guvern, capitală etc. La fel. Totul e la fel. Domnul primar Oprolu, prezent la ceremonie, a fost invitat de unii localnici mai puțin mandicoși să-l vadă și pe sinistrați. A răspuns că n-are timp.

Te întorci din nou la primărie. Tot nimic. Azi este d. Gheorghe Popescu, primarul din Pantelimon, care a înaintat demisia. A pornit acasă.

MICUL ECRAN

Luptele de la Războieni

obișnuise. Să dea Dumnezeu să nu ne dezamăgească. Ultimul său interlocutor a fost ministrul Învățămîntului și Științei, dl. Gh. Ștefan. Acesta, așa cum ne-a obișnuit, nu ne-a surprins deloc plăcut. D-sa a declarat (în concluzie) că viitoarele taxe școlare se înființează nu „pentru umplerea bugetului statului" ci pentru „crearea de burse" destinate tinerilor... Original, nu ?

● Dl. Marian Enache, deputat FSN, declară : „Nu sînt de acord cu afirmația că FSN are disponibilități să adăpostească alte formațiuni". Chiar așa ?

● De necrezut și totuși adevărat : a reapărut pe micile ecrane dl. Petre Popescu, girînd cu prezența sa o serie de interviuri. Este a doua oară că am remarcat în aceste zile la dl. Petre Popescu o decență și un bun simț cu care ne-a fost preafericitul Teoctist. Fără comentarii. Premierea a anunțat-o academicianul I. Coteanu. Tot fără comentarii...

● De necrezut și totuși adevărat : a reapărut pe micile ecrane dl. Petre Popescu, girînd cu prezența sa o serie de interviuri. Este a doua oară că am remarcat în aceste zile la dl. Petre Popescu o decență și un bun simț cu care ne-a obișnuit. Să dea Dumnezeu să nu ne dezamăgească. Ultimul său interlocutor a fost ministrul Învățămîntului și Științei, dl. Gh. Ștefan. Acesta, așa cum ne-a obișnuit, nu ne-a surprins deloc plăcut. D-sa a declarat (în concluzie) că viitoarele taxe școlare se înființează nu „pentru umplerea bugetului statului" ci pentru „crearea de burse" destinate tinerilor... Original, nu ?

● Dl. Marian Enache, deputat FSN, declară : „Nu sînt de acord cu afirmația că FSN are disponibilități să adăpostească alte formațiuni". Chiar așa ?

● O informație tv : „Va reintra pe piața românească firma FOSECO, specializată în turnătorii"... Dar la noi nu mai existau „firme specializate" ?...

● Televiziunea ne-a arătat din nou imagini de la o ședință a Consiliului Suprem de Apărare a Țării. Din nou l-am văzut (sau ni s-a părut ?) pe dl. Chițac ! Era chemat acolo să dea socoteală pentru Timișoara ?

● În legătură cu grava criză economică în care ne aflăm, dl. Eugen Dijmărescu, în loc să spună „și eu, ca membru al guvernului, sînt de vină", exclamă patetic : — **„De fapt, cu toții sînt vinovați !"...**

● — **„Unde e carnea ?"** se întreabă militarul-civil Mircea Hamza, atît de patetic de parcă ar rosti „to be or not to be" ! Și tot dl. M.H. ne dezvăluie unde e carnea care ar trebui să se găsească pe piață : — „Uite, doi soseculanți au trecut ilegal în Polonia 40 de tone de conserve din carne !" Ne-am uitat mai atenți la bietul crainic, așa e : a slăbit simțitor !

● Un parlamentar a spus : — „Sîntem martorii unui contraatac al forțelor stagnante, al eșaloanelor 2 și 3. Trebuie să lovim în centrele de rezistență ale forțelor stagnante"... (Cuvintele au fost rostite de dl. Secheres, parlamentar fesenist !) Și asta nu se petrecea la o emisiune de umor tv !

● Omeolul Silviu Brucan : — **„FSN va pierde probabil multe voturi ale femeilor care se vor răzbuna la urne pentru creșterea scandaloasă a prețurilor. În industrie cred că nu se va face mare brînză"...**

● Tot Mircea Hamza ne-a informat acum cîteva zile despre „activitatea președintelui Ion Iliescu în unele județe". A urmat relatarea de la fața locului de la senorita Rodica Becleanu. Aceasta nu ne-a spus însă dacă dl. Iliescu a vorbit cu această ocazie cu băștinașii „de la Onești, jud. Neamț" pe limba lor, așa cum a făcut-o în alte județe ca Portugalia și Costa Rica, unde „a lăsat o bună impresie, că și ziariștii s-au îndrăgostit de dînsul, la prima vedere"... Am mai reținut o expresie a doamnei Becleanu, demnă de Academia care-l premiază pe Teoctist prin persoana vajnicului anticomunist Ion Coteanu. Iată și expresia d-nei Becleanu referitoare la vizita d-lui I.I. : „Nu s-au tras concluzii, dar concluzii s-au desprins"... Felicitări. La așa președinte (de data asta mă gîndeam la dl. Răzvan Th.) așa redactori...

● Ceaușescu se dusese la Alba-Iulia pe urmele lui Mihai Viteazul ; domnul Ion Iliescu, pe urmele lui Ștefan cel Mare la Războieni. Dar ce urme a lăsat în istorie Ceaușescu ?

● Într-un interviu acordat eventualilor fraieri din Franța, Excelența-Sa dl. pres. Iliescu Ion și-a declarat „stima și mîndria" nedezmințite pentru „valorile perene ale comunismului" !!! Care sînt aceste „valori perene", d-le președinte ? Crimele cărora le-au căzut victime milioane de oameni ? Milne-poimîne ne vom pomeni cu înființarea unui „nou" partid : „Partidul Valorilor Perene"...

RADU GEORGESCU

Copyright Arhivele Securității

Mesajul PNȚ-CD la Slănic

[illegible] la 1 august [illegible] P.N.Ț.-CD, [illegible] conducerii P.N.Ț.-CD, [illegible] d-nii C. Ponifiu, Mircea Ionescu, Gh. Ionescu, Grigore Lade, Mihai Antonescu, [illegible] Trajan Iorgulescu, Marian Enescu și Ioan Urbanu, din partea organizației locale, [illegible] au susținut expuneri [illegible] și foarte apreciate de cei de față și au răspuns, [illegible], întrebărilor acestora.

Dl. deputat Vasile Gionea a conferențiat despre activitatea parlamentarilor P.N.Ț.-CD, în [illegible], despre Legea fondului funciar și despre proiectul Constituției, Programul Guvernului fesnist, alcătuit din fiii de idei smulse din programele partidelor de opoziție era lipsit de măsuri care să-i garanteze realizarea: tot așa erau și planurile comuniste, care lăsau impresia că sînt bune, dar care n-ar fi putut fi niciodată puse în practică, din cauza mecanismului politic pe care se bazau. Perioada de putere a celei de-a doua falange nomenclaturiste care a ocupat conducerea țării nu vizează scaunele ca atare, are rațiuni economice: îmbogățirea personală, consolidarea etatismului și a dorinței nomenclaturiste. Legea fondului funciar, cu toate deficiențele pe care le are, nici măcar nu este aplicată corect, astfel încît țara geme de nedreptăți, orășenii nu se simt atrași să se întoarcă în mediul rural și agricultura nu se poate revigora. Această lege îngăduie formarea de proprietăți de 100 ha: cine va avea bani să cumpere, în condițiile actuale, atîta pămînt, dacă nu fostii nomenclaturiști, securiștii și bișnițarii?... P.N.Ț.-CD este un partid care-și menține activitatea atît pe tradițiile sale istorice, cît și pe situația actuală și pe perspectivele de viitor ale României. Fiind un pastid de centru, a arătat dl. Gionea, dorim reconcilierea națională și echilibrul societății românești. Nu sîntem pentru preluarea „tale quale" a orice vine din experiența vestică și ținem să ne bazăm pe specialiștii români, pe inteligența și pe capacitatea inventivă a românilor. Recunoaștem că nu toți cei care au lucrat în Securitate, în Miliție și în conducerea de stat a fostului regim sînt condamnabili, ca de altfel și simpli membri cotizanți ai P.C.R. Nu putem avea însă încredere în foștii nomenclaturiști și securiști, care și-au năpăstuit propriul popor: aceștia, s-ar cuveni să fie judecați după propriile legi existente în vremea lor, legi care sancționau abuzurile și atrocitățile. Un „proces moral al comunismului" s-ar dovedi extraordinar de util pentru igiena politică și pentru însănătoșirea memoriei istorice a națiunii.

„Legea privatizării este a doua constituție a României", a spus dl. dr. ing. Ulm Spineanu. Proiectul guvernului, asamblat după planul original întocmit de experți străini — plan care a costat aproape 1 milion de dolari —, facilitează vînzarea ieftină, sub valoare, a societăților comerciale cu dezavantajarea evidentă a cetățenilor români. **Noi dorim pătrunderea capitalului străin în România, dar în condiții de asigurare a unei preferințe naționale pentru români, de grațiere a lor, avînd în vedere lipsa noastră de capital, de informații și de experiență economică modernă.** Cînd guvernul Isărescu îi convine, citează diferite exemple care, de fapt, nu permit nici o comparație cu realitățile noastre. Astfel, ni se spune că ministrul britanic al corporațiilor ne-a indemnat: privatizați-vă cu orice preț, și noi ne am deschis piața pentru capitalul străin. Dar care este scopul privatizării în Anglia? Economia de piață, în care ponderea aparține structurii de capital englezesti. În Ungaria și în Polonia existau, încă din timpul comunismului, structuri de piață, în vreme ce noi nu dispunem decît de bani cîștigați ilicit. De aceea, varianta P.N.Ț.-CD. la Legea privatizării conține un articol care prevede: „Valoarea capitalului care va putea fi cumpărat cu bani de către cetățenii românești nu poate să depășească valoarea nominală a capitalului primit sub formă cotelor-părți atribuite gratuit". În varianta noastră, statul nu are voie să vindă acțiunile și activele societăților comerciale către persoane fizice și juridice străine, decît după operarea transferului majoritar al proprietăților către cetățenii români, pentru a se asigura cu adevărat suveranitatea națională în economie. După cum se vede, nu noi sîntem aceia care „vindem țara!"...

Proiectul guvernului, a arătat dl. Spineanu, ar vrea să dispună de o proprietate care nu aparține Statului: nici o constituție comunistă nu a prevăzut acest lucru. Poporul asociat, colectivitatea națională deține dreptul de proprietate, Statul fiind gestionarul, administratorul său. De asemenea, proiectul guvernamental prevede distribuirea gratuită a 30% din capital. Noi sîntem pentru combinarea posibilităților de gratuitate și de vînzare. Varianta guvernamentală prevede distribuirea gratuită și egalitaristă de cotepărți, în timp ce noi propunem criterii în funcție de virată. Să ne amintim că reforma agrară din 1921, cea mai democratică de acest fel din Sud-Estul Europei, în perioada interbelică, s-a realizat prin răscumpărare și să ne amintim și de vorba veche că „ce vine de haram, de haram se duce". La salariul mediu actual de 10 000 lei și la o rată a inflației de 600%, mărimea unui titlu de proprietate, de aproximativ 62 000 de lei, nu poate decît să ne devalorizeze continuu. Practic, pentru fiecare întreprindere trebuie întreprins un proiect de privatizare a cărei cheie de bază să fie răspunsul la întrebarea: cum a dobîndit Statul această proprietate, de unde provine capitalul întreprinderii. Despăgubirea persoanelor deposedate prin confiscările comuniste trebuie să constituie obiectul unei legi speciale, adoptată din momentul începerii exercițiului Legii privatizării.

Este foarte previzibil, a precizat dl. Spineanu, ca cetățenii improprietăriți să fie împinși spre a-și vinde Statului cotelepărți, astfel încît acesta, recuperînd coeficientul de 30% să ajungă la 100% și la o repetare a naționalizării din 1948. **Asocierea puterii politice cu puterea financiară ne poate duce la un totalitarism mult mai apăsător, chiar dacă s-ar manifesta cu o duritate mai puțin afișată.** Este relevant că proiectul guvernului nu conține nici o referire la sindicate: dacă întreprinderea este vîndută unui patron străin fără a se proteja interesele sindicale, acestea s-ar putea afla în pericol, situație care poate apărea și atunci cînd Statul este proprietarul. Varianta de privatizare a P.N.Ț.-CD. garantează dreptul de constituire și de existență a sindicatelor înainte și după constituirea societăților comerciale. Datorită P.N.Ț.-CD. în Legea sindicatelor s-a recunoscut că acestea reprezintă interesele sociale, profesionale și economice ale membrilor.

Utilizăm termenul de „capitalism" din conveniențialism, pentru că nu am inventat un altul mai scurt pe care să-l opunem socialismului, a mai spus dl. Spineanu. **Ori, în condițiile acestui sfîrșit de mileniu, conform evoluției sistemului economic occidental și potrivit îmbinării economicului cu socialul, doctrina democrat-creștină se referă la conceptul de „economie de piață socială". Ceea ce, pentru P.N.Ț.-CD. se traduce prin cele două principii fundamentale: „Nihil sine Deo!" („Nimic fără Dumnezeu!") și „Nimic fără oameni, totul pentru oameni!". P.N.Ț.-CD. își afirmă convingerea că există un specific românesc care-și pune amprenta pe problemele noastre sociale, economice, politice. Deși am făcut parte din același sistem opresiv și falimentar, să nu uităm că noi avem un alt trecut istoric decît ungurii, cehii, polonezii s.a. Nu putem prelua fără discernămînt soluții valabile în Occident sau la vecinii noștri și nu ne putem rezuma la soluții oferite de alții: inteligența românească și interesele românești pot rezolva cu succes problemele dificile cu care se confruntă țara, creînd bazele unui viitor de care să nu ne temem și pe care să-l putem controla.**

Pe lîngă întrebări cu caracter general, care au dovedit că cetățenii Slănicului sînt la curent cu toate problemele naționale, ei au ridicat, cu multă amărăciune, o serie de chestiuni locale. Cea mai mare parte a intervențiilor de acest gen s-au referit la dificultățile întîmpinate în privința aplicării Legii Fondului funciar — chestiune care se cere tratată într-un articol special. Orașul Slănic nu numai că este lipsit de gaze naturale și de baie publică, el suferă crunt de pe urma apei potabile, care, cînd nu lipsește cu desăvîrșire, este atît de tulbure, de noroioasă, încît cetățenii vor să doneze o cantitate din ea prefectului județului și primului-ministru. Aprovizionarea cu alimente continuă să se efectueze prin Vălenii de Munte, ca în vremea raioanelor. Deși minele de sare au adus mari cîștiguri statului, oamenii locului nu au beneficiat în consecință. Se simte lipsa unei întreprinderi care să ocupe mina de lucru feminină, nevoită să facă naveta la Ploiești sau la Ploiești. Cît despre stațiunea turistică, ea continuă să se degradeze vertiginos: băile sînt o rușine, o ruină.

Recenta întîlnire dintre reprezentanții ai P.N.Ț.-CD. și locuitori ai orașului Slănic — Prahova constituie numai începutul unei activități susținute a opoziției în acest oraș. Nucleele P.N.Ț.-CD. și ale Alianței Civice solicită organelor locale sedii corespunzătoare. Pînă la alegerile comunale, cetățenii ar dori să nu ajungă în situația disperată de a face din Slănic o „a doua Săpință", din cauza nerezolvării problemei pămîntului. Minerii din salinele de sare de aici sînt partizani ai democrației și doresc ridicarea orașului lor din marasmul și dezastrul întreținut de structurile comuniste rămase în funcțiune.

CONSTANȚA MUNTEANU

Miting de protest al sătenilor din comuna Măciuca-Vîlcea

Luni, 5 august, a avut loc în comuna Măciuca din jud. Vîlcea, mitingul de protest al sătenilor împotriva metodelor abuzive practicate de salariații S.M.A.-ului din localitate.

După ce au fost împiedicați în primăvara aceasta să reintre în posesia pămînturilor lor, scăparate de CAP cu ocazia colectivizării, SMA-ul a executat lucrările agricole pe suprafețele respective, socotind valoarea lor la 8 000 lei pentru ha de porumb și circa 7 000 lei pentru cel de grîu.

Oamenii au cerut să li se dea jumătate din recolta de grîu de pe pămîntul lor, care a fost în medie de 2 500 kg/ha deoarece nu s-au dat îngrășăminte și ierbicide în mod corespunzător. SMA-ul a luat toată recolta de grîu și intenționează să o predea la stat, banii urmînd să-i dea la CAP-ul care teoretic nu mai există, pentru ca acesta să le plătească lucrările efectuate anul acesta și datoriile pe care pretinde că le are de încasat din anii precedenți.

În aceste condiții, țăranii își pun în mod justificat întrebarea: din ce vor trăi ei și familiile lor anul acesta? Prin metodele practicate de SMA, acesta dorește să-i oblige pe țărani să intre în asociații și să-i convingă totodată că era mai bine pe vremea lui Ceaușescu.

Vom reveni cu amănunte despre desfășurarea acestui miting.

CORESPONDENT

Organizația Centrală Muncitorească a P.N.Ț.-CD. anunță membrii și simpatizanții săi că joi 8 august 1991, ora 17, la sediul central din B-dul Carol 1 nr. 34, în sala de ședințe din corpul B, etaj I are loc conferința domnului Comănescu Gheorghe, secretar general al P.N.Ț.-CD. pe Capitală, avînd ca temă: „MENIREA UNUI PARTID NAȚIONAL ÎN CONSENSUL SOCIAL UNIVERSAL".

O imagine dezolantă

Ani de zile auzisem vorbindu-se despre Uzina „1 Mai" din Ploiești ca despre una din cele mai moderne întreprinderi din țară, ca despre o mare forță în domeniul utilajului petrolier. Acum, cînd am putut vizita acest mastodont al industrializării forțate, am senzația că am văzut un uriaș cu picioarele de lut, o mașinărie strălucitoare de la distanță, dar care, din apropiere își relevă interiorul mincat de rugină.

Cînd intri în Secția Turnătorie Oțel, respirația devine foarte obositoare, fumul degajat de cuptoarele electrice cu arc învăluie totul într-o mantie grea. Aflu de la un inginer că s-a renunțat la instalația de ventilație mecanică, deoarece era prea... costisitoare. Dar sănătatea oamenilor nu costă? Concediile de boală, medicamentele și spitalizările, scăderea firească a puterii de muncă, nu costă?...

În această secție, sporul de toxicitate este între 100 și 200 de lei pe lună. Oamenii primesc o jumătate de litru de lapte pe zi și atît. Se respectă tradiția „grijii față de om", și a „umanismului socialist". Iarna e prea frig, vara e prea cald, spun oamenii cu amărăciune, încercînd să dea o imagine a condițiilor lor de muncă. Unul dintre inaiștri îmi spune că după fiecare sarjă trebuie refăcută zidăria refractară a cuptorului, deoarece sub presiunea timpului, se produce o zgură mult prea acidă, care deteriorează căptușeala cuptorului. Omogenitatea topiturii se realizează de către un otelar cu o prăjină, deoarece lipsesc bobinele de inducție. Este un miracol cum mai poate respira omul acela lac de sudoare, într-o temperatură insuportabilă. Cu fiecare inspirație, el trage în plămîni oxizi de fier, oxizi de siliciu, de fosfor, de sulf, precum și alte substanțe nocive.

La Formare, lipsește vopseaua 6002, care se produce la Timișoara, drept pentru care se recurge la improvizații mai puțin eficiente. Salariile au fost negociate în iurul unei medii de 8 500 de lei pe lună, sumă care include și compensația.

Secția Elaborare-Fonte este și mai înspăimîntătoare. Același procedeu de omogenizare cu prăjina, aceiași oameni asudați, numai că aici ei nu prea mai pot fi deosebiți unul de altul. O ingineră îmi spune că, dacă îi întîlnește pe stradă, nu-i poate recunoaște. În secție totul este negru, atît de negru, încît ai impresia că e întuneric. Simpla traversare este un chin, praful ți se așează pe față, pe mîini, pe haine, îți intră în ochi, îți invadează plămînii.

La Forje, privirea îmi cade pe un munte de rebuturi scoase de la cea mai puternică presă. Nu din neglijență, ci pentru că lingourile venite de la Hunedoara au defecte structurale într-o proporție foarte mare. Mi se spune că piesele prezintă adesea fisuri și crăpături, pentru că forjarea se desfășoară la temperaturi diferite de cele prescrise, din cauza lipsei aparaturii necesare.

Pretutindeni, în toate aceste secții (construite în anii '60), unde condițiile de lucru sînt grele sau periculoase sau unde mediul este toxic, tehnologiei automate i se preferă munca manuală care, bineînțeles, este prost plătită. Ai impresia că vizitezi un muzeu al tehnicii rudimentare sau o colonie de pedeapsă.

Aceasta este uzina pe care Ceaușescu o socotea apta să devină, în scurt timp, cea mai mare întreprindere de profil de pe glob. Semnificativ pentru megalomania comunistă: „cea mai mare", dar nu și „cea mai bună".

MARIAN HANGANU

În al 12-lea ceas!

Întîmplător, am surprins discuția a doi tineri:

— Pe mine lupta fizică de tip „easter" mă satisface atît fizic cît și intelectual. Cînd mă lupt renasc.

M-am îngrozit. Oare chiar atît de mult am decăzut? Intelectual, dorința de cunoaștere poate fi satisfăcută prin forța brutală a pumnului?

Am socotit discuția ca nereprezentativă. Întîmplător cunoscînd tinerețul, aspirațiile sale, dar citind articolele xenofobe, sovine, antisemite, ce continuă să apară, urmărind sensibilizarea produsă în anumite pături sociale, mi-am dat seama că anumite caractere slabe, creiere stoarse de comunism, pentru crearea omului nou, pot fi ușor transformate în rotițe ale angrenajului urît. Oameni, inițial, cu fond bun, pot deveni ostași ai răului.

E un pericol real, un pericol ce nu trebuie bagatelizat. În 1939 am minimalizat realitatea și am plătit. Acum, după ce am trecut prin iadul holocaustului, nu mai ne e permis să comitem aceeași greșeală.

Promotorii naționalismului falsului patriotism, sînt versați, lucrează intens, organizat, răspîndesc idei otrăvite, credibil. Mingile sufletului oamenilor cu lozinci patriotarde. Pîing puțin rănile istoriei. Pe nerealizați îi transformă în victime ale străinilor și partida e cîștigată.

În ultimul timp cel mai mult se propagă ideea că evreii vor să culpabilizeze poporul român, punîndu-i eticheta de „barbar" pentru a fi aruncat peste bord de comunitatea europeană. Ajungîndu-se la acest rezultat, cînd mizeria va atinge paroxismul, „Mosadul" va prinde România în plasă și o va transforma într-o colonie a Israelului.

Pare aberant. O glumă proastă, bună doar să provoace rîsul, dar gluma asta a început să prindă, scormonind resentimente mai vechi. Cînd în olus se condamnă și reabilitarea dictatorului fascist din epoca '40, furia explodează. Prezentarea ororilor comise de un grup de demenți se transformă în lignire a sentimentelor naționale. Comemorarea martiriului devine crimă de culpabilizare a poporului român.

Concluzia: pentru asa-zisa apărare a națiunii române, evreul trebuie distrus, alungat.

Trăim o epocă neagră guvernată de minciună. Se speculează mîndria nocivă. A demasca o mînă de criminali nu înseamnă a culpabiliza poporul român.

De ce ne e frică atunci de adevăr? Explicația e clară. Demascînd ororile epocii fasciste vom fi obligați să demascăm și ororile comunismului.

În epoca fascistă au fost asasinați în România cîteva zeci de mii de evrei și români.

În epoca comunistă au fost asasinați milioane de români și evrei.

În epoca fascistă au existat cîteva mii de mîini criminale.

În epoca comunistă o majoritate ispășitoare. Securiști, milițieni, informatori, tortionari...

E greu de recunoscut, în aceste condiții, un adevăr crud.

E mai ușor de aruncat gîna moartă în curtea vecinului.

Avînd în față realitatea, mă simt obligat să redau mai jos nasale semnificative din declarația Regelui Mihai I, asupra rasismului, trimisă cu ocazia comemorării martiriului evreilor.

„Să nu ne lăsăm înșelați de comparații fără noimă, între tragedia noastră și cea a minorităților etnice din alte țări. Chiar dacă numai o singură persoană, care avea dreptul să se aștepte la protecția noastră, nu a primit-o, atunci se poate spune, că noi toți, n-am fost la înălțimea chemării noastre morale și de aceea trebuie să tragem concluziile corespunzătoare.

Prima învățătură, este că antisemitismul sau ura față de orice rasă, dă naștere la dictatură.

Criminalii care au distrus case, sinagogi și oameni, acum o jumătate de veac, au distrus și democrația parlamentară a României. Iar racila pe care au răspîndit-o ne-a devorat pînă la urmă pe toți.

A doua învățătură, pe care trebuie să o tragem de pe urma acestor evenimente, este că numai cunoscînd trecutul nostru vom putea evita aceleași greșeli în viitor.

Să nu ne lăsăm amăriți de demagogi, care încearcă să ne convingă că dificultățile noastre temporare, se datorese „complotului internațional", „străinilor" sau minorităților etnice.

Departe de a fi o sursă de slăbiciune, evreii, unguri, germani, țigani și celelalte minorități naționale, îmbogățesc cultura și societatea noastră. Contribuția lor față de România, trebuie să fie salutată și admirată în deosebi de noi ca cetățeni egali, trebuie respectate întotdeauna".

Gînduri înțelepte, de adevărat patriot, de adevărat român.

Domnilor extremiști vă veți grăbi să îi faceți trădători, așa cum v-ați grăbit să îi faceți și pe cetății protestatari? Așa cum arătați cu neobrăzare autoritățile americane?

Nu protestatarii, voi sînteți trădătorii neamului. Voi, ce vreți să acoperiți pămîntul românesc, din nou, cu norul „național-socialismului".

Voi, ce vreți să uitați, din nou, poporul român pentru a putea roade, nestingheniți, „osul cel mare" ce vi-l întinde stafia comunisto-fascistă.

Pericolul extremismului e real. Naivii, nerealizații, din păcate, pot cădea ușor în cursă, fiind manevrați diabolic.

Cînd criminalul partid comunist are lupeul, prin glasul lui Verdet, să devină din ce în ce mai insolent, revendicînd chiar drepturi și bunuri, cînd călăii roșii cer eliberarea tortionarilor, posibilitatea apariției legale a mișcărilor extremiste este posibilă.

Îngrozitor este faptul că în corpul legiuitor, în Parlament, în Senat, au început să se audă voci ce aprobă pozițiile extremiste.

Președinția, guvernul, pe de o parte tac, pe de alta condamnă, dar din umbră aprobă. O demonstrează declarația Ministerului de Externe.

Minciuna continuă să troneze în țara noastră.

Învrăjbirea continuă să fie semănată.

Trebuie să se înțeleagă o dată pentru totdeauna, că diversiunile extremiste au un scop precis, revenirea la dictatură.

Niciodată poporul român nu a fost culpabilizat de etnii sau forțe politice. Au fost învinuiți ofițeri criminali, conducători de țară, din timpul epocilor dictatoriale, dar nu neamul.

Ați citit vreodată, după un nume incriminat, mențiunea că respectivul era român?

Răspundeți, vă rog!

Poți să condamni omul, dar nu natiunea din care face parte. În momentul cînd după numele incriminat menționezi originea, etnia, automat comiti un act de sovinism, rasism. De obicei se continuă, apoi, cu transformarea victimei în criminal.

A-ți comemora morții nu înseamnă incriminare.

Ar fi timpul să se comemoreze și victimele dictaturii comuniste. Să se scoată la iveală drama acelei epoci.

În al 12-lea ceas să devenim realiști oprind viitura antisemitismului, xenofobiei, sovinismului, rasismului.

LUCIAN KANNER

Scump, scump, dar cel puțin nu găsești

Ne-ar bate Dumnezeu dacă am spune că e aceeași penurie de toate prin tîrg ca pe vremea sinistrului. Cu bani mulți, foarte mulți, găsești și nimicuri femeiești, lenjerie și smacuri de toate felurile, alune turcești, țigări, în sfîrșit, destule. Destule și totuși în insuficiență rămîn cele traiului de zi cu zi. Că n-o să-mi spuneți dvs. că luați zilnic masa la „București", „Inter", sau măcar „Paraschivoiu" și cîntați ca pe vremuri: „Cît partidu e în floare / Nici în coate nu mă doare". Că vă doare deoarece la „Sarpele roșu" de vă duceți, mîncați bere „turca bre" și alte specialități lichide transnaționale. Dar la bucătăria proprie lucrurile stau cam altfel, fiindcă pînă la coadă tot pe-acolo ne stau nevestele și copiii. Și se cam dau muierile de ceasu' morții: vinetele-s scumpe, cartofii scumpi, vinete găsești, cartofi cînd și cînd. Ei, și-apoi treci pe la „Leonida" și dai peste lista de prețuri afișată ca să nu murim proști, iar prin galantare e curățenie muc și sfîrc.. Eventuale muște și într-un colț, timid, „șuncă presată pulă 310 lei". Te uiți bine la ea, un morman de grăsime atacată roinicește de numitele zburătoare. Și dacă tot ai băgat de seamă musca, vei descoperi și un salam foarte ciudat la culoare și cît se poate de scump pentru punga dumitale, peste 200 lei kilogramul. Încolo, nimic. Și auzi după aia că prin Teleorman se-aruncă mezelurile și carnea fiindcă s-au stricatt deoarece nimeni nu le cumpără. Și-ți amintești că în copilărie te-învățau ăștia la școală că imperialiștii americani aruncă grîul și cafeaua în ocean numai ca să nu scadă prețurile. Pe atunci nu știai că prețurile au un joc al lor, că americanii n-au un guvern care să se ocupe de strategia fixării adaosului comercial la pestele congelat. Noi aveam guvern partid, securitate, miliție și alte asemenea care nu-și găseau rostul în lumea asta decît în a fixa științific bilețelele cu prețul brînzei, salamului cu soia etc. Actualul tandem Iliescu — Roman pierde și el vreme destulă înstăpînind atotputernicia statului în materie de scumpete. Căci desigur ar fi fost mai util întreprinderilor producătoare, dar și cetățeanului, ca produsele să nu fie aruncate, chiar de se vindeau mai ieftin înainte de a se altera. Statul nu cumpără carnea de la țărani, laptele și celelalte ca să-și mențină controlul, pur și simplu, asupra a „tot ce mișcă-n țara asta".

VIOREL ȘTIRBU

CARNET TURISTIC

● *Fenomenul de înflorire semnalat în apele teritoriale ale Mării Negre, după cum informează Institutul de Cercetări Marine din Constanța, este urmarea poluării Dunării care adună și deversează în mare importante cantități de nutrienți ce favorizează dezvoltarea unor alge care consumă mari cantități de oxigen. Animalele marine care nu se pot deplasa cu rapiditate în special cele de fund — guvizi, calcani, crabi sau scoici — mor prin asfixiere și sînt purtate la țărm. Este important de reținut că fenomenul cu toată culoarea dezagreabilă brun-roșcată ce o provoacă, nu este dăunător sănătății omului.*

● *Au început probele în vederea punerii în funcțiune a noii centrale telefonice din Palatul CFR. Achiziționată cu ani în urmă din Iugoslavia, centrala va dispune în final de 4 000 linii telefonice locale și 650 automate, cu posibilitatea de ieșire în sistemul internațional.*

Fără mînie despre chimie

Chimia a fost domeniul rezervat odioasei. Ca un teren de vînătoare. Nu putea fi atins nimic fără a atinge stăpînul. Și despre reușite era dificil să se vorbească.

Numai că acest fabulos teritoriu al chimiei s-a dezvoltat fără să țină seama de ignoranța noastră, fără să-l putem controla în vreun fel. Ne-a ocupat vecinătățile orașelor, apoi modesta plajă a mării, ne-a înghițit economiile și prin consecințe ne-a otrăvit apele și aerul și viața noastră a păsărilor, a peștilor, în timp ce protestul și revolta n-au depășit faza tăcerii. Revoluția ne-a permis să vedem dezastrul concretizat în rîuri lipsite de viață, în fîntîni pe care scrie „apă otrăvită", în copacii care mor în picioare, în oamenii internați cu astm și boli de piele. Vedem consecințele și știm de unde vin, dar teritoriul chimiei ne-a rămas închis prin necunoaștere, prin specificitatea legilor lui, prin dificultatea explicării nevoii de chimie; închis ca o junglă care se apără singură. A-l atinge în cuvinte sau fizic, a-l justifica sau critica activitățile, scara la care se desfășoară ele, este egal cu a atinge ciupercile pădurii, egal cu o repulsie, așteptînd să te otrăvești, să te scufunzi, să fii mușcat sau să protestezi ceva. Dar nominalizîndu-le constați cu părere de rău că fiecare domeniu al ei ne trebuie, este vital și fără el sîntem mai săraci, mai dependenți sau declanșează întrebarea veche de sute de ani, „a fi sau a nu fi?": prelucrare țiței și petrochimie, care înseamnă de la combustibil pentru tot ce se mișcă fără viață, pînă la asfaltul drumurilor; prelucrare cauciuc și mase plastice — de la roți pînă la albia copilului; îngrășăminte chimice — care ne-au otrăvit apele subterane prin folosire iraațională și ne-au înțelenit pămînturile în numai 2 ani prin nefolosire; fire și fibre sintetice și artificiale, care ne îmbracă, chiar dacă mult prea uniform și fără distincție; medicamente, egale cu sănătatea, săpunuri și detergenți, egale curățeniei, lacuri și vopsele fără de care e greu să spui că se poate.

De industria chimică și petrochimică, o țară civilizată nu se poate lipsi. Ea deservește practic toate ramurile esențiale ale economiei: energetică, constructoare de mașini, ușoară, electronică, agricultură, metalurgică, farmaceutică etc.

De aceea se cuvine să vorbim și despre chimie, fără mînie, în cîteva cuvinte și cifre așa cum au fost ele prezentate la recenta conferință de presă de la Ministerul Industriei și Resurselor, patronată de dl. Ioniță Valentin, secretar de stat, șeful Departamentului industriei chimice și petrochimice:

Dezvoltarea subramurilor cu tehnologie de vîrf s-a făcut în anii '70 cu licențe și utilaje din vest. A urmat o perioadă de 10 ani de stagnare tehnologică în care, practic, nu s-a mai importat nici un fel de tehnologie.

Numărul total de agenți economici (întreprinderi) 227 din care 223 sînt societăți comerciale iar 4 regii autonome;

Numărul total de salariați — 339.000, din care în industrie 253 de mii.

Au fost înființate 9 societăți comerciale cu participare de capital străin, din care 7 au ca obiect de activitate producția. Capitalul străin total în cele 9 firme este de 4 363 000 $.

Produce peste 500 de grupe de produse în circa 50.000 de sortimente;

Este depozitara-utilizatoare a celor mai numeroase tehnologii de vîrf; lucrează cu presiuni între 2 000 de atmosfere și vid înaintat și cu temperaturi între 2 000 de grade și negative.

Realizările la diverse produse pe primele 6 luni se situează între 65—105% față de program

Capacitatea de prelucrare a rafinăriilor se situează la nivelul de 34 milioane tone anual față de 20—25 milioane tone necesar intern și 7—8 milioane producție proprie. Diferența între 25 și 34 milioane tone capacitare de prelucrare va fi utilizată prin colaborări externe în activități de procesing.

Produceam în urmă cu 2—3 ani 1,1 miliarde N.m.c./lună gaze naturale; producem acum maximum 600 milioane N.m.c./lună. Unele instalații stau din lipsă de gaze cu efecte directe asupra producției tone/an de uree față de 2,8 milioane tone necesar; față de lunile corespunzătoare ale anului 1990 producem mai multe lacuri și vopsele, 130%, medicamente, 143%, săpun, 130%, folie de polietilenă, 131%, motorină, 133%, și mai puțin îngrășăminte chimice, 77% și benzină, 90%.

Dintre proiectele de viitor pentru modernizarea industriei chimice și petrochimice menționăm:

— restructurarea și reducerea producției de îngrășăminte corelat cu cerințele agriculturii și resursele de gaze naturale disponibile;

— creșterea randamentelor proceselor petrochimice și prelucrare avansată a fracțiilor petroliere;

— limitarea producției de sodă și produși derivați, de carbid pe instalații cu tehnologii depășite, mari consumatoare de energie.

— dezvoltarea și diversificarea producției de medicamente de la circa 5 miliarde lei/1990, la 6,5 miliarde lei/1995, cu asigurarea sortimentelor solicitate de piață.

— limitarea riguroasă a emisiei de noxe, neutralizarea poluanților și menținerea în continuare în stare de nefuncționare a unor instalații poluante (Giurgiu, Copșa Mică — Suceava), pînă la asigurarea condițiilor de prevenire a poluării mediului.

— retehnologizarea și modernizarea instalațiilor de rafinare a țițeiului la Teleajen, Brazi, Pitești, Midia, Onești;

— modernizarea fabricației de anvelope din cauciuc la Danubiana, Victoria, Florești, Jilava, Pitești în vederea creșterii fiabilității și a performanțelor de rulaj ș.a.

Programele de modernizare și restructurare sînt elaborate și în desfășurare parțială. Finalizarea lor fiind condiționată de posibilitățile de finanțare.

DUMITRU NICODIM

HARABABURA DE PIAȚĂ

Sintetizînd protestele populației cu privire la ruinătorul cost al vieții, determinat de liberalizarea (citește: „majorarea deghizată") a prețurilor, acestea s-ar putea rezuma în următoarele două fraze: „Noi sîntem condamnați să nu mai mîncăm: vinete, ardei gras, pepeni, să revenim la opinci și să ne îmbrăcăm ca paparudele? Sîntem condamnați să plătim oalele sparte de incapabili, corupții și hoții care au prădat economia țării?"

Nemaivorbind de insolentele prețuri ale bunurilor de consum și mărfurilor în general, care ne atacă zilnic leii noștri jigăriți, ajunși în postura de pisoi îmbătrîniți, că, înainte de „terapia de șoc" F.S.N.-istă, cu cît dădeai pe un costum de vară, acum dai pe o cămașă, și cu cît dădeai pe o cămașă, acum dai pe un kilogram de cîrnați. În cele ce urmează vom documenta cu probe oficiale dezmățul bișniței legalizate. În acest scop, recurgem la dovezile oficiale publicate în *„Buletinul statistic de prețuri"* (nr. 5 — aprilie 1991) *al Comisiei Naționale pentru Statistică*, potrivit căruia, numai în șase luni, respectiv luna martie 1991, față de luna octombrie 1990, liberalizarea „băgării mîinii în buzunarul consumatorilor", a fost în medie de 180,4 la sută, ceea ce înseamnă —, matematic, — o rată de 30 la sută de jefuire lunară a alegătorilor din duminica orbului de anul trecut, „orb care printr-o minune" F.S.N.-istă, anul acesta, *a început să vadă...*

Dar, pentru că această cifră — sintetică, — de 180,4 la sută în șase luni, nu spune totul redăm — din același buletin — cîteva dureroase exemple, — pe grup de produse, indicii de majorare a prețurilor, pe aceeași perioadă: octombrie 1990—martie 1991, la: produse zaharoase, cu 242,5 la sută; la: bere, vin și alte băuturi alcoolice, cu 266,4 la sută; la legume și conserve de legume, cu 363 la sută; la alte produne alimentare, cu 322 la sută și la legume proaspete, cu 404,1 la sută. Și, pentru a ieși din cifre medii, iată și cîteva năzdrăvane prețuri, (tot în martie 1991), la obiect: ceapă uscată 31—40 lei kg (de la 7—8 lei în oct. 1990); Pepsy-cola, 23,70 lei (de la 2,50 lei în oct. 1990), o pereche mănuși de piele bărbătești, 650 lei, (de la 183 lei în oct. 1990) și, ne oprim aici, cu mențiunea, că în Buletinul de prețuri nr. 6/1991, cifrele la care ne-am referit vor fi cu mult mai „sărate". Presupunînd că, în continuare, indicii de majorare a prețurilor au evoluat în același ritm de 30 la sută, la finele lunii iulie 1991, creșterea lor pe trei luni, a fost de încă 90 la sută. Dar, să vedem prin prisma economiei politice, care sînt cauzele parșivei boli pe care această știință o numește *inflație*. În timp ce, într-o *economie sănătoasă, prosperă*, valoarea totală a fondului de *marfă, produse și servicii*, — la o anumită dată, — acoperă sau depășește valoarea totală a *masei monetare* de pe piață, în *situația inversă*, în care, valoarea *masei monetare* lansată în *circulație*, depășește pe cea a *producției de mărfuri, bunuri și servicii*, cum e cazul României, atunci, în *„Buletinul"* de analiză *economică*, *„maladia"* este aceea pe care o simțim cu toții, pe propria noastră pungă (de piele).

„Vracii" economiști ai guvernului, cu așa zisa *liberalizare* (a *sărăciei*), au *„omorît"* dintr-o dată, trei *„muște"* și anume: — răpirea economiilor bănești ale populației, (în folosul bișnițarilor, cu sau fără autorizație); — umplerea rafturilor goale cu mărfuri (dosite pînă la „lovitura" dată) și — acoperirea din buzunarele noastre a deficitului bugetar și a pierderilor și pagubelor povocate de cei la care ne-am referit mai înainte. Revenind iarăși la Economia politică, deci la încălcarea legilor ei naturale și universale, de către aceiași dregători într-ale „busulocului", remarcăm că în timp ce guvernul, — chiar înainte de cele două etape ale liberalizării prețurilor, a încărcat mereu costurile de producție cu salarii din ce în ce mai mari, inclusiv accesoriile lor, producția, dimpotrivă, a căzut vertiginos (la: cărbune, energie, producția industrială, inclusiv alimentară, precum și în agricultură). Colac peste pupăză', productivitatea muncii, și așa destul de anemică, a mai fost blagoslovită cu reducerea timpului de muncă, muncă, la cinci zile pe săptămînă, (care, de fapt sînt patru zile și jumătate) potrivit sloganului: „Timpul trece, leafa merge".

Pe de altă parte, nu se poate concepe o economie sănătoasă, cu o monedă bolnavă. În prezent, o monedă de un leu are acoperire în marfă, doar de 14 bani, (în timp ce confecționarea monedei de un leu, costă trei lei). În aceste condiții, banii și-au pierdut calitatea de etalon al măsurării valorilor. În liberalizarea — pripită — a prețurilor, guvernul a făcut „partea leului", cu leii noștri. Așa zisa „economie de piață" promovată de guvern, în etapa statului proprietar (85 la sută), cu „botezatele regii autonome" și „societăți comerciale", nu este decît o farsă. În schimb „harababura de piață", este o crudă realitate. Limitele suportabilului au fost de mult depășite. Cu o a-doua etapă a „liberalizării", a văzut „nasul" a doua oară ceea ce credea că nu va mai vedea. „Nu-i e bine vacii noastre..." o concluzie se impune de la sine. E cu neputință să mai acorzi puterea unor neputincioși!

Ec. ION TURTUREA

Nu avem pentru ce să mulțumim guvernului

În seara zilei de 31 iulie a.c., cu o voce plină de prelinsă emoție, ministrul Muncii și Ocrotirii Sociale la T.V. anunța „și acum ai o veste bună, bătrânilor: soții îi se mărește pensia". O veste care în mod normal ar fi trebuit să ne bucure, dar care ne-a deziluzionat. De asemenea, o serie de voci feseniste, neocomuniste sau comuniste sadea cooptate, dorind cu orice preț să laude realizările actualului regim nu contenesc cu comentarele pentru această treabă.

Nu este cazul să facem o analiză a prețurilor, salariilor și pensiilor actuale sau să comparăm acestea chiar cu nivelul anului 1990, aceste socoteli ni le putem face fiecare. Constatăm însă, în esență, că la o creștere a prețurilor între 400% și 1 000%, salariile au crescut în proporție de aproximativ 100%; iar pensiile între 10% și 50%.

Pornind de la conceptul că fiecare om are dreptul să trăiască și după ieșirea la pensie, pentru care a plătit cotizația la asigurările sociale, direct sau indirect, această instituție are obligația să asigure pensii din care omul să trăiască normal la nivelul impus de civilizație, facem unele constatări.

Astfel, actualul regim caută să uniformizeze cuantumul pensiilor, fapt care nu și l-a permis nici regimul comunist.

Sigur că trebuiau ridicate „pensiile simbolice", denumite „pensii mici" — pentru a asigura beneficiarilor un standard de viață corespunzător, dar în nici un caz aceasta nu trebuie să conducă la egalizare și scăderea posibilităților materiale ale celor care prin munca lor neîntreruptă în producție, au adus un aport mai mare la patrimoniul societății românești.

Cuantumul pensiei trebuie să reflecte cît de cît timpul prestat în muncă, pregătirea și contribuția prin muncă a pensionarului.

Prin actuala sa zicală de mărire a pensiilor diferențele tind să nu mai existe și se aplică concepția comunistă sloganică: „ce domnule unul are o gură și altul mai multe?".

Considerăm că este total nedrept ca un om cu vechime în muncă neîntreruptă timp de 40 de ani, care a girat activitatea altora ca specialist, să fie redus la nivelul unui om care a muncit mai puțin, nu s-a preocupat de calificarea sa și s-a mulțumit să o dea altul de lucru.

Și pentru a fi mai concret, voi descrie cazul meu, care se poate multiplica cu 100 000 cei puțin.

SCRISOARE DE LA UN PENSIONAR

Ca inginer, am lucrat efectiv în producție timp de 40 de ani și 8 luni, am venit la muncă regulat, fără a-mi permite concediu medical, chiar bolnav fiind. În tot acest timp am plătit contribuția la asigurările sociale de STAT, nu unui guvern. Am fost persecutat politic. Nu am cîntat la cor, nu am jucat în echipe de dansuri și am evitat să particip la alte manifestări de acest gen.

Dar am contribuit din plin la activitatea productivă, căutînd să îmbunătățesc procesul de producție, prin inovații, invenții și lucrări cu caracter științific.

Am ieșit la pensie în anul 1990 în același timp cu directorul și secretarul de partid, ei cu pensia de bază de 7 000 lei pe lună, eu cu 4 120 lei lunar.

În prezent, această mărire de pensii nu reflectă nimic, nici acoperirea nevoilor de trai zilnice, nici contribuția diferențiată redusă prin muncă către societate a celor pensionați.

Acest termen de „protecție socială" pentru un om care a îndeplinit condițiile de stagiu și vîrstă îl consider propagandistic și jignitor.

Noi avem nevoie să ni se ramburseze sub formă de pensie corect calculată, pe criterii cinstite, sumele depuse în timpul activității în muncă, proporțional cu ridicarea prețurilor. Să ni se înapoieze banii albi depuși de noi pentru zile negre la asigurările sociale și pe care STATUL l-a încasat, i-a gospodărit și ne-a garantat că vom avea din ce trăi atunci cînd nu vom mai putea munci.

Prima datorie a statului este să restituie sumele încasate și să plătească celor care și-au jrosit viața în muncă cinstită și nu este locul și spațiul nu permite să detaliem, prin calcule, dar acești bani există și sînt utilizați sau deturnați pentru alte scopuri.

De asemenea, o largă propagandă se face cu faptul că în țara noastră vîrsta de pensionare ar fi fost scăzută. Acei care susțin acest fapt își mint compatrioții în mod deliberat.

Se știe că în toată lumea săptămîna de lucru este de 5 zile, iar în România pînă în 1990 a fost de 6 zile, ba în foarte multe situații se lucra și duminica, se făceau ore suplimentare neplătite și munci voluntare. În această situație la o vechime în muncă minimă de 25 de ani la femei se cumulează 3 ani și 6 luni în plus față de salariații din celelalte țări, iar la bărbați cu vechimea minimă de 30 de ani se cumulează în plus 4 ani și 6 luni. Această idee a stat la baza actualei legi a pensiei în funcție, privind vîrsta de pensionare.

Și totuși, unii mulțumesc conducerii de stat și de partid actuale pentru amabilitatea cu care ne invită și ne ajută să murim mai repede pentru ca țara românească să intre mai degrabă în Europa.

Ing. MIRCEA OLTEANU

Admiratori din tată în fiu

De sute de ani poporul român exprimă transmiterea ereditară a caracterului printr-o zicală savuroasă: „Ce naște din pisică, tot soarecii mănîncă". Din acest motiv, exprimarea publică a admirației nestăvilite pe care o are domnul Petre Roman față de președintele francez François Mitterrand nu trebuie să mire pe nimeni. Aceasta este doar manifestarea unei trăsături de caracter ereditare. Tatăl său, „colonelul" Walter Roman, publica în 1949 o întreagă carte dedicată idolului său, Iosif Stalin. Termenii apologetici în care era descris „părintele popoarelor" nu au fost egalați decît în cadrul cultului personalității al lui Ceaușescu de mai tîrziu. Semn al zilelor noastre, fiul nu mai are nevoie de o carte întreagă pentru a-și dovedi admirația față de președintele Mitterrand. O coloană a săptămînalului francez „L'Express" îi ajunge.

Aflăm cu această ocazie că domnul prim-ministru îl admiră pe președintele francez fiindcă acesta a fost primul care a înțeles că în România a avut loc o adevărată revoluție și că actuala putere statornicită de scrutinul din mai este una de esență democratică. Domnul Mitterrand s-a numărat printre primii șefi de stat care au recunoscut tandemul Iliescu-Roman. Avem însă toate motivele să credem că bunul său prieten Mihail Gorbaciov l-a ajutat substanțial să înțeleagă situația din România. Și cu această ocazie ne reamintim de un incident petrecut imediat după alegeri, în clădirea Ambasadei franceze din București, în timpul unei conferințe de presă. Un observator la alegeri, membru al Partidului Socialist Francez, se chinuia să demonstreze că în timpul alegerilor nu s-au petrecut fraude și că ele au fost perfect democratice cînd un alt observator francez l-a admonestat în mod sever, acuzînd guvernul țării sale de complicitate cu noua putere din România. Disputa violentă care a urmat a încheiat respectiva conferință de presă. Acuzația s-a dovedit pe deplin fondată mai tîrziu, căci guvernul francez a fost singurul care a deplins faptul că poliția română nu fusese suficient de puternică pentru a-i împrăștia pe demonstranți în zilele de 13 și 14 iunie! Un an mai tîrziu, controversatul raport al ambasadorului Vignal făcea apologia guvernării feseniste.

L'Express ne mai permite să aflăm încă ceva: că regele Mihai are o foarte slabă audiență la populație. Nu știm de unde are domnul prim-ministru această informație. Bănuim însă că l-a șoptit-o l-a ureche IRSOP, agenția care demonstrează cifric numai ceea ce-i place puterii. De ideea că poporul ar trebui consultat asupra formei de stat prin referendum nici pomeneală. Democrația originală se poate lipsi de el.

În ceea ce privește posibilitatea, anunțată de O.E.C.D., ca România să fie în situația de a nu-și mai putea achita datoriile la sfîrșitul anului, domnul Roman afirmă că previziunile respective sînt false, estimarea fiind bazată pe o perioadă dificilă. Nonsalanța cu care domnul Roman declară că „treburile merg perfect" are însă darul să stîrnească bănuieli, căci în ciuda noii vizite făcute în Franța, investitorii din această țară nu se înghesuie să facă afaceri în România.

În final domnul Roman se plînge că la noi nu există legi care să pedepsească articolele antisemite apărute în unele publicații din România și care fac atîta rău imaginii țării noastre peste hotare. Legile există, ceea ce lipsește însă este voința guvernanților de a le pune în aplicare. Îngăduința cu care sînt privite evenimentele petrecute la tribunalul de la Ploiești dovedește perfect acest lucru.

Domnul Petre Roman își bate capul să ne explice de ce îl iubește pe președintele François Mitterrand. Adularea atotputernicilor zilei este o boală ereditară, se vede, în familia Roman. Nu ne rămîne decît să propunem acest caz în atenția geneticienilor, poate vor descoperi cu această ocazie gena lingușirii.

LUCIA ȘTEFAN

Program internațional pentru combaterea consecințelor accidentului de la Cernobîl

„Planul comun" — un program internațional de combatere a consecințelor catastrofei nucleare de la Cernobîl (26 aprilie 1986) — a fost pregătit de către guvernele Uniunii Sovietice, Bielorusiei, Rusiei și Ucrainei în colaborare cu Națiunile Unite, a anunțat Margaret Anstee, director general al O.N.U. la Viena și coordonatoare a dosarului Cernobîl în cadrul organizației mondiale.

Programul, al cărui cost total este estimat la 646 milioane dolari, cuprinde 131 de proiecte în domeniile sănătății, reconstrucției, reabilitării economice, sociologice și psihologice, agriculturii și mediului și, totodată, urmărește să desprindă învățăminte din acea catastrofă nucleară. Durata sa nu este încă stabilită. El trebuie să servească drept bază unei conferințe internaționale ce va avea loc la 20 septembrie, la New York. Planul comun cuprinde, de asemenea, o serie de programe științifice, de educație și sănătate pregătite de UNESCO și Organizația Mondială a Sănătății.

Reprezentanții sovietici care au asistat la prezentarea Planului comun au insistat asupra „aspectului politic și caracterului planetar al catastrofei nucleare de la Cernobîl". „Avem nevoie atît de o cunoaștere internaționalizată a problemei Cernobîl, cît și de ajutor internațional sub formă de material și metode noi de tratament pentru persoanele contaminate" — a declarat reprezentantul ucrainean. La rîndul său, reprezentantul Rusiei a apreciat că „trebuie continuată cooperarea internațională și nu trebuie uitat impactul politic — pentru perestroika — al tragediei care a constituit și obiect de dispute internaționale". El a adăugat că informațiile cifrate publicate în raportul Agenției Internaționale pentru Energia Atomică (AIEA) asupra consecințelor accidentului de la Cernobîl „nu reflectă realitatea". „Nu punem la îndoială competența experților internaționali, foarte calificați, dar cercetările au rămas într-un stadiu incipient ce nu permite obținerea de date exacte și precise. Un mare număr de persoane nu au fost luate în calcul. Noi dispunem, în U.R.S.S., de alte date pe care le vom da publicității dacă ne vor fi cerute" — a adăugat el.

Într-un raport dat publicității la 21 mai a.c., după cercetări întreprinse în U.R.S.S. în anii 1989 și 1990, AIEA a apreciat că „gravitatea catastrofei nucleare de la Cernobîl, mai ales în privința sănătății populației și a mediului, a fost supraestimată".

(A.F.P.)

Mongolia cere Uniunii Sovietice să-i înapoieze o statuie

Consulatul general al Mongoliei din Leningrad a anunțat că o delegație a Ministerului Culturii din această țară, sosită în vizită în acest oraș de pe malul Nevei, acționează intens pentru căutarea unei statui, înaltă de 28 metri, care aparține poporului mongol.

Statuia — construită din alamă, cupru și aur — a fost luată de trupele sovietice din Ulan Bator în anul 1938. Autoritățile de la Ulan Bator presupun că ea a fost transportată la Catedrala Kazan din Leningrad, devenită muzeu al ateismului și religiei, iar apoi demontată. În prezent nu se cunoaște locul în care au fost depozitate elementele ei.

Reprezentanții Consulatului general din Leningrad au declarat că „statuia, instalată la Ulan Bator în anul 1913 cu prilejul eliberării Mongoliei de sub dominația chineză, este un obiect național sacru care simbolizează dorința de libertate a mongolilor și de aceea revenirea ei în patrie, acum, este de maximă actualitate".

...citite și auzite

● *Lui Wolf Biermann, literat, eseist și cîntăret de melodii pe texte proprii, expulzat din fosta RDG, i s-a decernat de Institutul de artă și literatură din Darmstadt premiul „Georg Büchner". Premiul este cea mai prestigioasă distincție germană și are valoare de 60 000 mărci.*

● *Pescarul cubanez Gregorio Fuentes a fost prietenul și colaboratorul scriitorului american E.M. Hemingway, dar și „modelul" personajului Sanchez din nuvela „Bătrînul și marea". Fuentes trăiește în Cuba și a împlinit 93 de ani. Secretul longevității, explică el, sînt romul, havana și... privirile furișe aruncate fetiștanelor.*

● *Patru tablouri foarte cunoscute de Picasso din colecția Galeriei Naționale din Praga au fost furate datorită instalației de securitate exterioare inadecvate. Tablourile, cu dimensiuni de 35×40 cm, sînt estimate la o valoare de cel puțin 30 milioane dolari.*

● *Galeria de artă de la Washington aniversează 50 de ani de existență. Înființarea ei se datorează finanțării și donațiilor familiei financiarului american Andrew Melun. Cu un început modest de numai 500 picturi și 44 de sculpturi, galeria actuală este în prezent una din cele mai importante din lume. Ea dispune de unele din cele mai mari colecții de artă timpurie germană și italiană, cît și de un mare număr de tablouri impresioniste și post impresioniste franceze.*

● *Jugo Glass, sculptor german din Timișoara, expune la Neo Uhlm compoziții din oțel, considerat ca material ideal pentru sculptură. El este în prezent consilier cultural al capitalei Bavariei. Intenționează o serie de sculpturi amplasate în orașele din lunaul Dunării din Germania pînă la Marea Neagră.*

Confederația Națională Liga Studenților din România roagă studenții din toată țara, care doresc să ajute sinistrații din Moldova, să se adreseze la următoarele numere de telefon: 13.44.66 sau 13.74.40.

Masa, transportul și cazarea sînt asigurate de către Ministerul Tineretului.

Vă prezentăm azi:

Deutsche Welle

„Deutsche Welle" este postul de radio pentru emisiuni externe al Republicii Federale Germania. Potrivit statutului, el prezintă ascultătorilor din străinătate o imagine amplă a vieții politice, culturale și economice din Germania, expune și explică puncte de vedere germane cu privire la problemele importante ale evenimentelor naționale și internaționale. Deutsche Welle este o instituție de interes public și de drept public. Face parte din Asociația posturilor de radio și televiziune de drept public din Republica Federală Germania — ARD.

Programele postului de radio Deutsche Welle sînt alcătuite în conformitate cu prevederile articolului 23 al Legii privitoare la funcționarea instituțiilor de radio și televiziune de drept federal, potrivit căruia emisiunile trebuie să corespundă, în ansamblul lor, ordinii liberale și democratice, să servească formării unor opinii independente, să țină seamă de sensibilitățile specifice determinate de obiceiurile și religia ascultătorilor și să evite sprijinul unilateral pentru unul din partide, comunități religioase, categorii profesionale sau comunități de interese.

Din independența postului de radio Deutsche Welle decurge obligația lui de a ține seamă de diversitatea opiniilor din Germania în legătură cu problemele generale și de actualitate ale tuturor domeniilor vieții și de a le reflecta în mod corespunzător.

Emisiunile DEUTSCHE WELLE în limba română sînt difuzate zilnic la orele 11,30—12,20 pe lungimile de unde scurte de 19, 25, 31, 41 și 49 metri, respectiv 15545, 11905, 11785 și 9650 kilohertzi; 18,00—18,50 pe 19, 25 și 41 metri, respectiv 15470, 11785 și 11795 kilohertzi; 20,00—20,50 pe 19 și 25 metri, respectiv 11795 și 11905 kilohertzi, emisiune transmisă și prin satelitul Eutelsat pe frecvența de 7,2 MHz.

Reproșuri ale Serbiei la adresa Germaniei

În ultimele săptămîni, în cea mai mare republică din Iugoslavia — Serbia — a început o campanie de defăimare a Germaniei, nemaicunoscută pînă în prezent. Bonnul este învinuit de toate dificultățile statului multinațional, deoarece germanii ar fi sprijinit cu arme și instructori republicile renegate, Croația și Slovenia. Pe de altă parte, germanii sînt cel mai important partener comercial al țării, deci se așteaptă din partea lor un sprijin pentru asanarea economiei zguduite de criză.

„Deutschland uber alles", scria revista „Vreme" în ultimul ei număr, făcînd o statistică: Germania se află pe primul loc ca partener comercial al Serbiei, Croației și Sloveniei. Pe de altă parte, politologul Milan Petrovici avertizează împotriva „Drang nach Oster", în publicația belgrădeană „Politika Ekspres". Unul din intelectualii sirbi caracterizează raporturile Serbiei cu Germania ca fiind cele dintre „Satana și izbăvitor".

Vina Germaniei este multiplă: dorește crearea unui „al patrulea Reich", care ar cuprinde teritorii de la Marea Baltică — prin Polonia, Cehoslovacia și Austria, — pînă la Marea Adriatică, deci și Croația. Ea urmărește „prădarea popoarelor iugoslave și negermane în stilul lui Hitler", ceea ce ar reprezenta prima treaptă a „dominației economice a întregii Europe". În ochii sîrbilor, forța economică a Germaniei s-ar datora și faptului că Germania nu a plătit Iugoslaviei cele peste 70 miliarde dolari despăgubiri de război.

În ciuda acestor dispute, legăturile dintre Iugoslavia, respectiv Serbia, și Germania sînt deosebit de strînse. Cele două milioane de turiști germani au reprezentat cea mai importantă sursă de devize. Bavaria și Münchenul sînt principala piață de achiziție pentru produse de consum îndelungat. Banii aduși de muncitorii iugoslavi din Germania atenuează lipsa cronică de devize. În Iugoslavia, marca este cea mai importantă deviză forte. Mașinile și frigiderele sau alte bunuri sînt calculate în mărci, cursul dinarului este orientat după cel al mărcii.

(D.P.A.)

DIN LUMEA SPORTULUI

• Evenimentul așteptat cu nerăbdare de fotbalul românesc s-a produs pînă în cele din urmă. A fost aprobată **„Hotărîrea privind salarizarea și alte drepturi ale jucătorilor de fotbal profesioniști și antrenorilor de la cluburi și Federația Română de Fotbal.** Prin această profesionismul intră deplin în drepturile sale, momentan numai în ce privește fotbalul, putîndu-se în viitor ca la propunerea Ministerului Tineretului și Sportului să poată fi extins și la alte sporturi. Ca urmare a prevederilor hotărîrii, salarizarea jucătorilor și antrenorilor de la cluburile divizionare A și B se face conform reglementărilor prevăzute pentru societățile comerciale, în funcție de posibilitățile financiare ale clubului sau federației. Fără să fie îngrădite de hotărîrea ce stabilea salariile pentru angajații societăților comerciale. Se pot acorda prime de joc și de transfer jucătorilor și antrenorilor și în valută pînă la limita a 30% din veniturile realizate în valută, de către club sau federație. Prevederile referitoare la salarizare pot fi aplicate și de cluburile care nu s-au transformat în societăți comerciale ce și de secțiile de fotbal din cadrul cluburilor polisportive. M.T.S. va stabili măsuri de aplicare, pe baza propunerilor F.R. Fotbal.

În fine pasul hotărîtor a fost făcut, dar ce este mai greu de abia acum începe, fiind vorba de organizarea clubului în societăți comerciale viabile, totul depinzînd de eforturile și competența celor direct interesați și angajați în această operațiune.

• A avut loc la Mamaia cursul arbitrilor divizionari, reuniune anuală a corpului de arbitri în vederea și înaintea reluării campionatului. În afară de alte probleme abordate și discutate, merită reținută pentru știința generală, concluzia la care s-a ajuns în ce privește comentatul gol al lui N. Zamfir din finala Cupei României. În unanimitate s-a apreciat că golul a fost **perfect regulamentar.** Este ceea ce noi am afirmat din primul moment.

• Un nou record mondial la activul săritorului cu prăjina Serghei Bubka. La Malmö în Suedia a realizat 6,10 m.

(L.t.)

Despre predicția cutremurelor (III)

În ultimul sfert de veac în multe țări ale lumii s-au inițiat studii și cercetări privind predicția (prezicerea) cutremurelor de pămînt, prin predicție înțelegîndu-se stabilirea momentului (în timp), locului și magnitudinii cutremurului preconizat. Entuziasmul inițial al oamenilor de știință s-a diminuat însă treptat, odată cu culegerea datelor de observație și corelarea lor cu seismicitatea regiunilor studiate. Unele succese ale seismologilor chinezi în deceniul opt au încurajat comunitatea seismologică, dar problema acestor evenimente din viața planetei a rămas, practic, nerezolvată. Succesele chinezești la elaborarea unor predicții iminente se referă la cutremurele crustale (cu adîncimi pînă la 50—60 km), la care fenomenele asociate lor sînt mai puțin mascate de factori perturbatori.

Evident, studiile respective s-au desfășurat, în special, în țări cu seismicitate ridicată, cum ar fi Japonia, China, S.U.A. și Uniunea Sovietică, în cadrul unor programe naționale, implicînd eforturi materiale și umane considerabile. Dintre acestea, Japonia este țara cu cea mai intensă seismicitate de pe glob, iar China a plătit cel mai greu tribut de vieți omenești, apreciate din sec. XVI și pînă în prezent la peste 2 milioane victime. Astfel, Programul Japonez asupra Predicției Cutremurelor, care operează din 1965, cuprinde studii complexe, urmărind diversele efecte posibile ale cutremurelor, cum ar fi: observații continue ale deplasărilor orizontale și verticale, măsurători gravimetrice, observații ale nivelului mării, schimbări ale vitezelor undelor seismice, geomagnetism și curenți telurici, falii active, debitul și conținutul în radon a apelor subterane, comportarea unor animale etc. Cu toate eforturile depuse, rezultatele concrete privind predicția cutremurelor nu sînt satisfăcătoare. Măsurătorile geodezice, care ocupă primul loc în cadrul Programului, au evidențiat deplasări verticale tipice ale suprafeței terenului unor regiuni seismice, înainte și după cutremur, putîndu-se aprecia caracterul precursor al acestor deplasări și iminența producerii unor cutremure viitoare.

Programul Chinez asupra Predicției Cutremurelor a demarat în 1966, după o serie de cutremure produse la 300 km sud-vest de Pekin. Studiile respective s-au desfășurat în cadrul unor observatoare seismologice standard, care au evidențiat caracterul precursor al unor modificări petrecute în zonele cercetate (înclinarea terenului, stress-ul crustal, comportarea animalelor etc). Seismologul japonez Rikitake apreciază la 28 cazurile de predicție iminentă reușită în perioada 1967—1976. La baza acestor predicții au stat fenomene anormale, legate în principal de: comportarea animalelor, temperatura și conținutul apelor subterane, variația curenților electrici. Trebuie subliniat faptul că succesele remarcabile ale specialiștilor chinezi în predicția unor cutremure se datoresc nivelului național la care se fac observațiile. În perioada 1975—1976, chinezii au reușit predicția iminentă a 4 șocuri (din cele 5 produse), cu care ocazie s-au evacuat zonele respective și astfel nu s-au înregistrat victime omenești. Cu toate aceste succese, specialiștii chinezi nu au putut prezice cutremurul de la Tangshan din 28 iulie 1976, care a provocat moartea a cca 650 000 persoane și rănirea a 780 000, după datele unui raport neconfirmat oficial.

În S.U.A., țară cu seismicitate mai redusă în comparație cu Japonia și China, s-a creat în 1973 Programul de reducere a hazardului seismic, care cuprinde importante fonduri financiare destinate studiilor de predicție. Regiunile de interes major sînt California și Nevada, legate de urmărirea binecunoscutei falii San Andreas. Măsurători speciale au evidențiat existența unei „alunecări" de-a lungul acestei fracturi importante. În orice caz, studiile întreprinse au contribuit la o mai bună înțelegere a complexității fenomenelor asociate unui cutremur, sarcina predicției dovedindu-se mult mai dificilă decît crezuseră inițial oamenii de știință.

În Uniunea Sovietică se desfășoară o activitate complexă legată de predicția cutremurelor, în cadrul unor poligoane situate în regiuni seismic-active (Alma-Ata, Ashabad) și în zonele unor fracturi majore (Baikal, Tian Șan). Lucrările executate au furnizat informații utile asupra manifestărilor tipice ale unor cutremure din Munții Hindu-Kuș, Pamir și Tian-Șan. Constatările specialiștilor sovietici se înscriu pe linia rezultatelor obținute în alte țări, privind existența unor elemente premergătoare comune producerii cutremurelor, cum ar fi: diminuarea vitezelor undelor seismice, modificarea înclinărilor suprafeței Pămîntului și a nivelului apelor freatice, scăderea rezistivității electrice a rocilor, apariția unor fenomene luminoase etc.

În țara noastră, aspectele privind predicția cutremurelor, în general, și a cutremurelor vrîncene, în special, au fost abordate exclusiv pe baza analizei spațio-temporale a seismicității acestei importante regiuni seismice, unice în Europa. Analiza statistică a cutremurelor produse în zona Vrancea a furnizat elemente privind predicția pe termen lung sau intermediar. Aceste „previziuni" au fost infirmate însă de cutremurele puternice din 1986 și 1990. În deceniul nouă s-au inițiat și studii geodezice (la nord de București) și o serie de alte studii (magnetice, gravimetrice, conținutul apelor subterane) care să contribuie la o mai bună cunoaștere a fenomenelor precursoare cutremurelor importante. În actualul stadiu al cunoașterii teritoriului și seismicității României, orice speculație privind producerea unor cutremure puternice este cu totul hazardată și lipsită de temei științific.

dr. ing. FLORIN RĂDULESCU
Centrul de Fizica Pămîntului București

Avînd în vedere situația catastrofală din Moldova, Societatea Studenților Medicinești organizează transporturi săptămînale de alimente și îmbrăcăminte. Un prim transport în valoare de 50.000 lei donat de S.S.M București a pornit spre zona sinistrată.

Toate persoanele fizice sau juridice care doresc să se alăture acestei inițiative sînt rugate să se adreseze la sediul S.S.M.din localul Facultății de Medicină Generală București, B-dul Eroilor sanitari Nr. 8, telefon 38.24.25., între orele 12-20.

PE GLOB

SITUAȚIA DIN IUGOSLAVIA. Olanda, care ocupă în prezent funcția de președintele la rînd al Comunității Europene, a convocat ieri o ședință la nivel de miniștri de externe pentru a discuta ultimele evoluții din Iugoslavia. Această reunire a fost cerută de către Germania, în urma execuției unui C.E.E.

Ministrul de externe german Hans Dietrich Genscher a afirmat că „troikăi" comunitare i se datorează intrarea în Serbiei și a propus o soluție în trei etape: 1) recunoașterea independenței Sloveniei și Croației; 2) deblocarea ajutorului acordat de C.E.E. Iugoslaviei și excluzînd de la el Serbia; 3) instituirea C.E.E. o consideră principala responsabilă de eșecul convorbirilor; 4) prezența pe teritoriul iugoslav a unor formațiuni militare neutre asemănătoare „căștilor albastre" ale O.N.U., cu rolul de a despărți cele două comunități aflate în conflict și de a veghea la respectarea încetării focului. De asemenea, Germania consideră că situația din Iugoslavia se poate trata la un nivel mai înalt decît cea a unei simple misiuni de bune oficii a C.E.E. și a propus examinarea cazului Iugoslaviei în cadrul organismelor C.S.C.E..

COMPLOT. Președintele croat Franjo Tudjman a afirmat că săptămîna trecută a fost dejucat un complot menit să-i îndepărteze de la conducerea Croației. El a susținut că la iniția tiva de lovitură de stat sînt amestecate o serie de state străine al căror nume nu l-a precizat.

În Croația continuă ciocnirile armate. Președintele Tudjman a declarat că va face tot ce este posibil pentru a împiedica izbucnirea unui război deschis dar nu va permite dezmembrarea republicii.

TERMEN ULTIMATIV. Președintele lituanian Vitautas Landsbergis este de părere că Moscova trebuie să se pronunțe într-un interval de două săptămîni asupra retragerii din Lituania a trupelor Ministerului de Interne (OMON), cunoscute și sub numele de „Rețele negre". Lituania dorește ca în 14 zile Kremlinul să prezinte un plan de retragere a acestor trupe și să elibereze Televiziunea din Vilnius ocupată în luna ianuarie. Singurul supraviețuitor al masacrului de la Medininkai a fost operat de un neurochirurg american al cărui nume nu a fost dezvăluit presei. În ciuda stării critice a pacientului, medicii afirmă că are mari șanse de a supravietui. Lituanienii speră că acest unic martor va putea da detalii asupra atacului căruia el și cei patru tovarăși ai săi i-au căzut victime la postul de frontieră Medininkai.

TURNEU DIPLOMATIC. Secretarul de stat american James Baker a vizitat Algerul, ultima etapă a turneului său printr-o serie de țări arabe. El a cerut președintelui algerian Chadli Benjedid să facă uz de influența de care dispune pentru a convinge Organizația pentru Eliberarea Palestinei să accepte prezența palestinienilor într-o delegație iordaniană. Pînă în acest moment, O.E.P. respingă toate condițiile impuse de Israel.

În Israel, ministrul informațiilor, Ariel Sharon, a criticat în mod deschis participarea Israelului la conferința Conferința de pace ce se va desfășura în luna octombrie. El a calificat prezența Israelului drept o „eroare istorică".

NEÎNCREDERE. Prim-ministru japonez Toshiki Kaifu a declarat că va face tot ce este posibil pentru a preveni în viitor scandalurile financiare de felul celui în care, de curînd, a fost implicat fostul ministru de finanțe. Kaifu a menționat că suita de scandaluri care au traversat lumea afacerilor au scăzut încrederea investitorilor străini în Bursa de acțiuni japoneză.

GREVĂ DE SOLIDARITATE. Muncitorii de la fabrica de tractoare din Minsk, capitala Bielorusiei, au întrerupt lucrul pentru o oră pentru a protesta împotriva judecării unui leader sindical acuzat de a fi blocat linia de cale ferată est-vest în luna aprilie a acestui an. Atunci s-a luat măsura, prin blocarea căii ferate, obținerea de reforme politice și economice.

ARESTARE. Romeo Quintano, conducătorul „Noii armate populare", organizație armată de extrema stînga a partidului comunist din Filipine, a fost arestat la Manila împreună cu soția sa. Guerilele comuniste din Filipine au refuzat în ultimele rînduri tratativele referite de președintele Filipinelor, doamna Corazon Aquino.

(I. ST.).

MANUSCRISELE NEPUBLICATE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă PO Box 12 201, telex 10376 presfir București, Calea Griviței nr. 64—66.

Tiparul: Imprimeria CORESI, București